

קרוב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

**שיחה אישית
איתך, ירושלים**
חנה סלם עומדת מול
החומות

לא הכרנו אותך, יוסף
התוועדות אקטואלית
עם הרב שבתי סלבטיצקי

ניגון לילי בעזה

מה קורה כש-27,000 בני נוער לומדים
חסידות בתחנות לימוד אינטראקטיביות?
רשמים מימי השיא של 'צמאה לנוער'

הנאהבות והנעימות

טורי פרידה מרחל כהן ועליזה רייז, הי"ד

אחים מאזחים, קריאה לפעולה
דעה אביחייל

להתלהב כמו רבי נתן, בתוכנו
מיכי יוספי

צו 8: גיוס מחשבות טובות
אמונה ישראלי

**עולים
להר הזיתים**
כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

חגיגות תרבות

שבת גבורה וניצחון

חיים וללי דרעי
הוריו של גיבור ישראל
סעדיה דרעי הי"ד

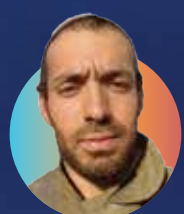
אלי ונעמה נימן
הוריו של גיבור ישראל
אביעד נימן הי"ד

איציק ועובד ביטוסי
הוריו של גיבור ישראל
ישי ביטוסי הי"ד

**אירוח שישי-שבת חוויתי
פרשת בא**
ב' - ג' שבט
תשפ"ה (31 לינואר)
במלון שבע הקטחות
על הר הזיתים
מול מקום המקדש

יום שישי - שיחות מרתקות | טעימות | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המוריה | עונג שבת
- טיש חסידי ומרומם עם הרב שמואל אליהו וישראל פרנס | **שבת** - תפילות חגיגיות | שיחות
| סיורים וסעודות ניד המלך **מוצש"ק** - הבדלה מוזיקלית

אלעזר סויה
ורעייתו אורי לאה
נפצע קשה בח'אן יונס

בצלאל בזק
ורעייתו אפרת
נפצע קשה בח'אן יונס

אל"מ במיל' חדי נחמה
ממייסדי פורום
המפקדים והלוחמים במילואים

ישראל פרנס
הזמר החסידי, שיביא סיפורים
בלעדיים מחצרות האדמו"רים

הרב שמואל אליהו
רב העיר צפת

עם ישראל חי ומנצח!

קרן אביה

לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

שבת הצדעה ללוחמי צה"ל, חינוך לפצועים, חיבוק למשפחות השכולות ובתפילה לשחרור החטופים
הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פניסין מלא | עבודה עבית - צוות שומר שבת

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

בתפקוד: א. פרימורי ישראל | *התוכנית תמונה לשעונים מ.ג.ל.ח. האירוע מאובחן על כוחות הביטחון | הסיורים כפופים לסוג האוויר | התמונה מאתר דובר צה"ל

מחפש
לימוד בעוצמה?

רוצה לעבוד את ד'
ברוח חסידית?
לא מוכן לוותר
על בניין האישיות?

הגעת ליעד הנכון
ישיבה קטנה
נחלת יוסף
טבי שומרון

יום הכרזת
#2

מזמינה אותך לשבת הכרות

יום אמיסי כ"ג טבת 26
מוצאי שבת פרשת וארא כ"ה טבת

בואו לטעום את אוירת בית המדרש המיוחד שלנו

ישיבה קטנה
נחלת יוסף

תורה ציונה לנו משה - מורשה
ונתתי אותה לכם
ע"ש הסבא קדישא מנחיה
הרב יוסף שוורץ זצוק"ל

נשיא הישיבה - הרב דב ליאור

הרב יחזקאל הישיבה - הרב יחזקאל מרדכי שמידט

הרב יוסף שוורץ - הסבא קדישא מנחיה

דווקא אתה, רבי נתן, בעל הכיסופים וההשתוקקות והלב המחפש, כשאתה שומע ממני עכשיו את הדיבור הזה הוא פועל עליך לטובה, אבל לרוץ עכשיו ולשווק את העצה הזו לאנשים שאין להם החיסרון והגעגוע - זה לא יעבוד.

דברים שמרגישים מכאן

לרגל יום השנה להסתלקותו של רבי נתן זצ"ל, י' בטבת

שלום חברים, נכנסנו לחודש טבת, עליו נאמר במגילת אסתר: "ותילקח אסתר אל המלך... בחודש העשירי הוא חודש טבת", וזהו זמן של אסתר-הסתר, קרירות וחשכה. בהקשר לכך, כדאי להזכיר את דבריו של השפת אמת' מגור ש"ראש חודש טבת שהוא בחנוכה, בוודאי מקבל הראש חודש הארות הנרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש". כלומר, בחנוכה ניתן לנו הכוח להאיר את כל ימי טבת הקרירים והאפלים.

מוסיף השפת אמת ואומר: "ויתכן לרמוז מה שמדליקין ל"ו נרות, שהנרות מאירין ל"ו יום מתחילת חנוכה עד סוף טבת". כלומר, שלושים ושישה הנרות שמדליקים בחנוכה הם כנגד שלושים ושישה הימים שישנם מהיום הראשון של חנוכה עד סוף חודש טבת. אגב, אני מאוד אוהב את הביטוי הזה "ויתכן לרמוז" - הוא לא קובע בוודאות שזו הכוונה, אלא בדרך ענווה מציע את זה כאפשרות. "ושמעתי מפי מורי זקני ז"ל [החידושי הרי"ם], כי 'טבת - מלשון הטבת הנרות', עד כאן דבריו. ויתכן לפרש כמו שכתבו בספרים כי ימי טבת הם ימי הסתר, ולכן הקדים הרפואה, שעל ידי הנרות, מאירין גם ימי חושך אלו, ואור כי טוב".

שמתם לב, חברים? עוד פעם "ויתכן לפרש...". אני מציע שכדאי לנו לאמץ את הסגנון הזה בכתביה ובדיבור: "ויתכן לומר / לפרש...". הרי הרבה פעמים אנחנו מאוד שיפוטניים, וממהרים להסיק מסקנות כלפי התנהגותם והתייחסותם של אחרים אלינו. לכן כדאי תמיד, בכל עניין, להשתמש בביטוי "ייתכן לפרש".

בכל אופן, אפשר לעצור ולהתבונן גם עכשיו, בעיצומו של חודש טבת, בנקודה הזו שהארת החנוכה נועדה גם לזמני ההסתר והחשכה. ואמנם את השיא של הלילות הארוכים והימים הקצרים כבר עברנו, אבל בהיבט אחר - טבת הוא באמת החודש הכי אפל. עד סוף חודש כסלו עוד היינו באמצע להתרגל לעובדה שהחורף התחיל...; בחודש שבט, אנחנו כבר באווירה של ט"ו בשבט...; ואילו חודש טבת הוא שיא החוויה הפנימית של ההסתר, ולכן כמה טוב שהשפת אמת מלמד אותנו את ההיזכרות הזאת בחנוכה שיכולה להאיר לכל החודש.

עצור בטרם תפרסם

כיוון שדיברנו על נרות החנוכה, זה הזמן להזכיר מושג שנקרא 'תסמונת גלי האור'. הכוונה שבן אדם שומע איזה דיבור רוחני שמתיישב לו טוב על הלב, וזה כל כך מדליק אותו עד שהוא רוצה לרוץ לספר אותו לכולם - כשבעצם הוא בינתיים שוכח כמה תפילות היו לו לפני שהוא קיבל את החוויה הזאת, כמה געגוע, כמה סדנאות, התבודדויות והכנות עברו עד שהוא שמע את אותו דיבור שהדליק אותו ופעל עליו את פעולתו... כשבן אדם לא מודע לכל מה שהביא את השפעת הדיבור עליו, הוא רץ לשתף אותו מיד עם כל השכונה בהתלהבות רבה, והוא לא מבין למה הרבה פעמים הציבור מגיב באדישות, ציניות או זלזול...

מה עורר אותי לדבר על זה? ביום שישי, עשרה בטבת, ימלאו מאה ושמונים שנה לפטירתו של רבי נתן, שבזכותו יש בידינו כל הכתבים של רבי נתן עליהם הוא מסר את נפשו. ומספרים שבתחילת התקרבותו לרבי נתן, היה לרבי נתן מאוד קשה עם כל מה שהוא ספג מצד בני ביתו על התקרבותו לרבי נתן, ופעם אחת כשהיה איתו בברסלב הם יצאו יחד לטייל ורבי נתן השיח את ליבו בפניו. בתגובה, רבי נתן הניח את ידו על כתפיו של רבי נתן ואמר לו: "טוב מאוד כשמדברים עם השם יתברך ומשיחים את כל הלב, כמו שמדברים עם חבר טוב אמיתי".

בעקבות הסיטואציה המיוחדת והרגישה, הדברים של רבי נתן כל כך נכנסו בלבו של רבי נתן והוא רצה מיד לרוץ ולפרסם את זה בכל העולם! העצה הזאת, שכיום כבר מוכרת לרבים מאיתנו, והיא אולי אפילו כבר נדושה וזוהרה הועם, הנה רבי נתן שמע אותה לראשונה

התלהב ממנה עד אין קץ. אבל רבי נתן אמר לו, במילים שלנו: עצור, אתה לא תשפיע כך שום דבר... כלומר, דווקא אתה, רבי נתן, בעל הכיסופים וההשתוקקות והלב המחפש, כשאתה שומע ממני עכשיו את הדיבור הזה הוא פועל עליך לטובה, אבל לרוץ עכשיו ולשווק את העצה הזו לאנשים שאין להם החיסרון והגעגוע - זה לא יעבוד. לכן צריך להיזהר מתסמונת מגלי האור.

לדעת למאן

כידוע, בספר יצירה מפורט החוש המתאים לכל חודש, וביחס לחודש טבת נאמר שזהו חוש הרוגז. למה הכוונה?

הרבה פעמים אנחנו מדברים על הכלה וקבלה, על ראיית הטוב, סבלנות וסובלנות. לדברים האלה יש אמנם ערך עצום, אבל יש זמנים שבהם אדם צריך גם להשתמש בחוש הכעס המתוקן, או במילה מדויקת - הרוגז, כשהכוונה לומר ביחס למשהו "לא!" בבהירות מוחלטת. כך למשל כתוב בתהלים: "רָגְזוּ ואל תחטאו", ואומרת על כך הגמרא שהכוונה היא שברגע המתאים על האדם להרגיז את היצר הטוב על היצר הרע, להעמיד גבול בפניו, ובכך "אל תחטאו". כך גם, למשל, בשבת הזו אנחנו נפרדים מדמותו של יוסף הצדיק, וזכור בניסיון עם אשת פוטיפר כתוב עליו "וימאן" עם טעם "שלשלת", שזה כמו לומר שלוש פעמים: לא! לא! לא! בבחירות ותקיפות כזאת.

אגב, ראיתי דברים שכתב הרב בידרמן ב'באר הפרשה' - וכאן אנחנו שוב חוזרים לחודש כסלו - שיש סגולה מפורסמת לעת רצון מיוחד, בחודש התשיעי שהוא חודש כסלו, ביום התשיעי ובשעה התשיעית. אינני יודע את המקור לדברים, ובכל אופן זהו עת רצון לתפילה מיוחדת. אמר על כך הרב בידרמן רעיון נחמד שדיבר אל ליבי: כידוע, באידיש המספר 9 הוא "ניין", שהמשמעות הנוספת של המילה הזו היא "לא!". אם כן, החודש התשיעי, היום התשיעי והשעה התשיעית - זה בעצם להגיד: לא, לא, לא!

זאת אומרת, כשאנחנו מזהים בנפש ניסיון להפיל אותנו במשהו שלא מתאים לנו, אנחנו מגייסים את חוש הרוגז המתוקן, שצריך להשתמש בו לעיתים שכאלה, ואומרים: לא! לא! לא! והרגע הזה של ההתגברות הוא עת רצון, בו אדם יכול לפעול דברים טובים בעולם.

להתרגז זה מצחיק

ראיתי בדברי רבי צדוק הכהן מלובלין, במאמר לחודש טבת, שלעומת הגרסה בספר יצירה שהחוש של חודש טבת הוא הרוגז, גרסת הגאונים לספר יצירה היא שזהו חוש הצחוק. ורבי צדוק אומר שאין סתירה בין הדברים, כי כשאדם יודע להשתמש בחוש הרוגז המתוקן ולהגיד "לא" בתקיפות כשזה באמת נצרך, התוצאה היא צחוק גדול ומשחרר על שעמדנו בניסיון.

הדברים מתקשרים גם עם מזלו של חודש טבת - גדי. המדרש מתאר בהקשר לכך שילד צעיר מקפץ כגדי, ואם כן זו בהחלט הזדמנות עבורנו לקפץ כגדי, להשמיע מוזיקה טובה ולהיות בקלילות שמכוחה נדלג על ההרים ונתגבר על כל הניסיונות.

חברים יקרים, לחיים! יהי רצון שתהיה לנו היכולת להשתמש בחוש הרוגז המתוקן בעת הצורך, וכך גם נזכה לצחוק הגדול של ההצלחה. ואמנם דיברנו שלא צריך תמיד לרוץ לפרסם לאחרים את מה שהאיר בלבנו, אבל לפחות לעצמנו מותר לספר את מה שרבי נתן אמר ש"טוב מאוד שמשיחים את הלב בפני השם יתברך כמו שמדברים עם חבר טוב אמיתי", ולנסות במידת-מה להתחבר להתלהבות של רבי נתן שהתבטא ואמר על העצה הזאת שמכוחה ידע שהוא יוכל לעבור את כל אתגרי העולם. לחיים, לחיים, לחיים.

בראשות
הרב
זומר

ישיבת בני עקיבא מירון

ללמוד ולצמוח

בבית המדרש של הגליל

יום פתוח מיוחד לתלמידים ולהורים
כ' טבת 20.1 . כ"ז טבת 27.1 | 16:30

ישיבה תיכונית גלילית מירון. ישיבה משפחתית, יחס אישי וחם, לימודי קודש בחבורה בשילוב עבודה חקלאית, לימודי תיכון ברמה גבוהה, התנדבות, עשייה חברתית וסדנאות שטח. מגמות לימוד ייחודיות המשלבות למידה עיונית, יצירתית-חוויתית, לימוד תורה ברמה גבוהה

נשימה, שחרור

יוס שבת

שבת פרשת שלח לך. בסעודת שבת אנחנו מוצאים את עצמנו עם 25 איש ועם אליה, שהשבת בפעם הראשונה החליט להישאר עם בגדי חול שלבש כל השבוע (ולא זכו לכביסה מזמן).

על תפילה לפני האוכל אפילו כבר לא כואב לי שאיננה, שחררתי ממש, יודעת שזה רחוק ממנו מרחק רב.

בסעודה דיברתי מעט עם שרה. היא אמרה את מה שכבר ידעתי, אך משום מה בבהירות שהיא אמרה את זה, זה הצליח להיכנס לי עמוק בפנים, וכמובן הדמעות עלו וזלגו החוצה (כמו שהן מגיעות כמעט בכל יום בתקופה הזו).

היא אמרה שקראה בספר אמונה שאין שום מקום להצטער על שום דבר שעשינו בעבר עם הילדים. לא עשינו טעויות. בכל זמן נתון השתמשנו בהבנה שה' נתן לנו, בלב שה' נתן לנו, וניסינו לעשות את הכי טוב שידענו. ה' תכנן וסלל את זה, שזו תהיה ההבנה שלנו אז. זה בדיוק מה שהילדים שלנו היו צריכים לעבור, ה' תפר להם את זה. וואו, התחזקתי.

אחרי הצהריים, כשהבנות הגיעו הביתה לשיעור שאני מעבירה, הייתי צריכה להתגבר, לא להתבייש באלה שמרכיץ לאחותו, שלבוש ככה בשבת, שמדבר לא הכי יפה... עזרת לי, ה'.

מיד אחרי השיעור הלכתי לחברות בגינה, בדשא שליד בית הכנסת (מתחת לעץ המופלא, שהוא כזה בטח כי הוא שותה את כל התפילות של בית הכנסת), ובדרך לשם אני קולטת את אליה עם כל החבורה שלו, עם תסרוקת של קוצים. נשימה, שחרור.

עם החברות אני מצליחה לפרוק, לצחוק, לבכות. מוציאה את כל הקלפים, מעייף אותי להסתיר, לעשות הצגה. מקבלת מהן חיבוק דרך חיוכים ודיבורי שלום ואהבה. מפרגנות, מרימות, צוחקות ביחד על מה ששורף. איזה ניסים זה חברות. פתאום אליה מופיע בגינה, בא לתת חיבוק, ככה, עם בגדי היום חול והכל. נשמה. במוצש"ק, כשאלה מסתובב עם כל החברה בגבעות, אלה שהייתי מעדיפה מאוד שלא... - אני יוצאת באחת בלילה עם דוד הבכור לנסות להסביר לו מה קורה עם אליה, עם מה הוא מתמודד, מנסה להסביר לו איך אפשר לנשום לידו.

יוס יום

כמעט לא ראיתי את אליה כל היום. רק בבוקר מעט, כשחזר מהמכולת עם כל מה שהוא אוהב. למדתי לפרגן, שיקנה. רק שידבר, שלא יסתיר. שיביא, יאללה, מלא בשרים, חומוס, מטבוחה. לגדל מתבגרים זה גם כסף. הרבה.

ואז יצא. מרגש לראות שכבר יותר מתקשר, מעדכן. אמר שהוא בגבעה. אחר כך שלח הודעה שהוא בדרך לתפוח לפגוש משהו. לא שאלתי מי, מה ולמה. החמאתי לו שמעדכן.

בראש תוך שניה רצים סרטים חשוכים של מי יודע עם מי ומה הוא עושה. מול הטבע שלי שסוחף לשם, אני מגייסת בכוח מחשבות אחרות, כאלה נקיות, יפות ומאורות, שמעיוות להחציף פנים כנגד הרציונל, שמעיוות לדמיין עליו דברים טובים. איך שהוא שמח. איך שהוא חבר טוב. איך שהוא מלמד את עצמו לשמור על גבולות הגזרה שלו. לומד לשמור על עצמו. פוגש אנשים טובים. שומע מילים שצריך לשמוע שאתה, ה' יתברך, שולח לו באהבה.

מגייסת את המחשבות הללו בצו שמונה, ונאחזת בהן. לא ממקום תמים, אלא ממקום שמאמין בעל-טבעי. שמאמין באמת גבוהה ורוחנית. באלוקים, ובחלק שלו שטמון בבן שלי.

מדוע באמת הפרשה
סתומה?
מתי התחיל השעבוד
בדיוק?
ומה הקשר לעשרה
בטבת?

פְּרָשָׁה סְתוּמָה

סְתִימַת הַפְּרָשָׁה
בְּשֵׁל עֵינַי יִשְׂרָאֵל
שְׁכַבְרֵי אֵינְנָה פְּקוּחָה
כִּף זֶה קָרָה
לְאֵט לְאֵט
לְאַחַר שְׁנַאֲחָזוּ בְּגוּלָה
וְגָרוּ בָּהּ

וְהִיָּה לָהֶם טוֹב
וְעוֹד יוֹתֵר

וְצַרַת הַשְּׁעִבּוּד הַחֲלָה
וְאֵף אֶחָד לֹא שָׁם עַל לֵב
שֶׁעַל אֲמוּנָתָם וּמְקוֹר חַיּוּתָם
עִם הַסְּגָלָה הוֹלֵךְ וּמּוֹתֵר
וְנִהְפֵךְ הַדָּבָר לְחוֹב

וְכַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה
עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת

כְּשֶׁהִחַל הַמֶּלֶךְ סוּמֵךְ
הָעַם מִמְּשִׁיךְ בְּשֵׁלוֹ
וְהַמְּקַדֵּשׁ הוֹלֵךְ דוֹעֵף

אֶךְ וַיַּחֲזִיק

לְמַרּוֹת הַכֹּל

כִּי 'מָה זֶרְעוֹ בְּחַיִּים'

אֵף הוּא מִמְּשִׁיךְ לְבִשָּׁר בְּקוֹל

ההרשמה
 לכיתה ט'
 נפתחה

ישיבת בני עקיבא עלי

מקום אגודת שבך

ערב הכרות להורים ותלמידים ראשון י"ב בטבת (12.1.25) 19:00-22:00

ימי ראיונות ובחינות
 שלישי כ"א בטבת (21.1.25)
 שלישי כ"ח בטבת (28.1.25)
 11:00-15:00

<< להעמיק בלימוד ולחיות תורה
 << לברר ולבנות אישיות
 << להנהיג עם הכוח שבך

והכי חשוב -
 צוות חינוכי
 שמדבר אליך

מצוינות מדעית
 ורמה לימודית
 גבוהה

פנימיה
 שמרגישה אותך

תוכנית
 סביבתית עשירה

מסלולי לימוד
 בקודש

למה מי מת?

הוא פרא אדם,
עושה מה שהוא רוצה,
לא שולט בעצמו,
פורק עול.

התיאור הנוראי הזה
שנראה כאילו נלקח מתוך
סרט אימה, או לחלופין
מתוך ישיבת צוות בישיבה
תיכונית מצויה, בסך הכל
מתאר אותי.

כן, כן, אני מבין שבשורות
האחרונות איבדתי את שני
הקוראים האחרונים של
המדור. אבל אחרי הרבה
שנים אתם חייבים לדעת
את האמת המרה ככה ישר.
אורי צוקר, כלומר - אני,
פורק עול.

המשוואה היא פשוטה.
שאלת הבסיס היא: האם
ה' הוא המלך שלי?
שאלה שנייה: האם זה
מזיז לאצבע הקטנה של
הרגל שלי?

תחזיקו חזק, אנחנו
חוזרים אחורה בזמן.
בואו נעבור לאירופה לפני
500 שנה.

אתם לא ממש מכירים את
הז'אנר, אבל אין כאן ממשלה
או דמוקרטיה, כאן יש מלך.

אם, נגיד, המלך מחליט מחר בבוקר שכולם צריכים ללכת עם
מטפחות לבנות על הבטן, נוצות על הגב, וכובע משולש מגייר על
הראש - אז כולם צריכים ללכת עם מטפחות לבנות על הבטן, נוצות
על הגב, וכובע משולש מגייר על הראש.

ואם לא בא לי?

או. שאלה מצוינת. בשביל אנשים מבריקים ומיוחדים כמוכם יש לנו
כאן בכיכר העיר משהו מיוחד ממש - 'גיליוטינה'. המכשיר הנחמד
הזה עוזר לראש שלכם, שחושב יותר מדי, לעזוב בצורה אלגנטית
את הגוף. ככה הראש יכול להמשיך לחשוב בלי להפריע לגוף שלכם
להמשיך לעשות את מה שהמלך אומר.

אתם מתחרטים?

מרגש מאוד. אפילו מאוד מאוד. חבל. בכל זאת הגיליוטינה מחכה
לכם.

עכשיו נתקדם איזה 100 שנים ונגיע לארצות הברית.

תכירו את ג'יי. לג'רי יש צבע עור שחום ולכן הוא עבד. הוא לא עשה
כלום, לא הזיק לאיש מימיו, הוא פשוט נולד עם צבע העור הלא נכון.
תעמדו כאן מהצד ותראו איך הוא ניגש לאדון הלבן שלו. תסתכלו
את העיניים המושפלות, הגב הכפוף, אפילו את היד הוא לא ירים אם
הוא לא קיבל אישור מהאדון.

אז איך זה נשמע לכם? מתגעגעים למלך? מתגעגעים לעבדות?
אה, כמה מפתיע, אתם לא כל כך מתגעגעים?
חבל.

ברשותכם אני מתרגם את
המחשבות הענוגות שלכם
למלל:

למה מי מת? למה מי
הוא שיגיד לי מה לעשות?
למה המקום פה של אבא
שלו? למה מה הוא חושב
את עצמו? ועוד כל מיני
משפטים שמתחילים
ב'למה' ואין להם תשובה
ממשית (זה בסדר, גם לא
חייבתם לתשובה).

זהו. זו בדיוק הבעיה
שלנו. אנחנו לא רוצים
שיגידו לנו מה לעשות ולא
מוכנים להיות עבדים של אף
אחד. תוסיפו למשפט הזה
מבט של רצח בעיניים וזעם
בלתי נשלט ותגיעו לתוצאה
המבוקשת.

אפשר לבקש מאיתנו
דברים (התשובה היא:
לא, אבל אתה תמיד יכול
להרגיש בנוח לבקש),
להסביר לנו דברים (זה ממש
נכון מה שאתה אומר, בכל
זאת התשובה היא: לא),
או לדרוש אותם (זה השלב
שכדאי לך להיעלם מהאזור),

אבל בסוף אנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים.
וזהו.

אבל מה לעשות שה' הוא המלך, וזה הכי מחייב בעולם, גם אם
אנחנו ממש לא רוצים.

אז ה' הוא ממש לא מלך גוי ייחש שמו ואנחנו לא עבדים לבשר
ודם, אבל מלכים ועבדים בהחלט נבראו בעולם כדי לתת לנו איזה סוג
של משל. ובמשל הזה, עם כל התסכולים הנלווים, יש מערכת יחסים
ברורה בהחלט: ה' אומר מה לעשות ואנחנו עושים, ואנחנו בהחלט
גם עבדים שלו.

עכשיו תראו.

אם בסוף אני מחליט לא לעשות את מה שה' אומר, ועוד יותר מזה
- אני עושה הפוך.

ואפילו אם אני עושה את כל מה שה' אומר לעשות, אבל אני לא מתנהג
כמו עבד. או בתרגום לעברית: אם אני לא שולט בעצמי - העיניים
רואות מה שהן רוצות, האוזניים שומעות מה שבא להן, הידיים נוגעות
בכל דבר שמתחשק להן וכן הלאה - אז בעצם חסר לי משהו בסיסי
ממש ביחסים שלי עם ה'.

הסטטוס שלי כרגע הוא 'פורק עול' וחסר לי את השלב הראשון
בסולם הקשר שלי עם ה' -
קבלת עול.

ציור: אהרן טירם

מאחים

החלק המעשי

דעה אביחיל

**אחינו
כל בית
ישראל,
באמת**

רוצים לדעת
איך עושים את
זה בפועל? קפצו
לשורות האחרונות.

זקוקים עדיין
לדחיפה קדימה?
המשיכו לקרוא:

“אנחנו צריכים
את ההודעות האלה
כמו אוויר לנשימה”,
כתב לנו קרוב של
חטוף. כבר תקופה
ארוכה שחברה שלי
מתפללת עליו, היא
ומשפחתה אף למדו

על החיים שלו, ויחד הם מגסים לשלוח לו כוחות.
השגתי לה מספר של בן משפחתו, וזו הייתה התגובה
שקיבלנו.

זו לא התגובה היחידה; השבוע זכיתי לעסוק
הרבה ב'שידוך' בין נשים שמתפללות על חטופים
ספציפיים ובין קרוביהם (לקחתי על עצמי לנסות
להשיג מספרים, וב"ה אנשים טובים עזרו לי בכך).
חלק מהן שלחו לי אחר כך את התכתובת ביניהם,
ופעם אחר פעם ראיתי שהתגובות של בני המשפחה
נרגשות ומחוזקות. אולי הם זקוקים ללב שלנו,
שלנו היה כל כך ברור שנמצא איתם בכאבם, והם
בכלל לא ידעו.

אחרי שכתבתי את הטור הקודם, יידעו אותי כמה
אנשים (קוראים מלומדים יש לי) שהרב קוק כותב
על כך ב'עין איה':

“על כן הנותן מתנה לחבירו... לימדונו חכמינו
זיכרונם לברכה שלא ימנע הטוב הזה להיות יוצא
מן הכוח אל הפועל.”

...היסוד המוסרי שעתידי להיות נוטל חלק גדול
בהטבת המציאות ראוי לטפחו וליתן לו מקום
להתרחב, וכל רגש קטן מצטרף אל התיקון הכללי
כשיוכר בכל כוחו.”

זה בדיוק מה שאנחנו רוצים, נכון?

אני מאמינה שגם אתם בחרתם חטוף, הוא נמצא
בתפילה שלכם יום-יום, ואתם מקדישים לו מחשבה;
האם משפחתו יודעת שאכפת לכם כל כך? שהוא
בלב שלכם? האם קרוביו מרגישים אתכם איתם?
או שבכלל אין להם דרך לדעת זאת...

אני מציעה לכתוב אישית למשפחת החטוף.
לא הפגנת לחץ ציבורית שמזיקה לחטופים ולעם;
כן הפגנת אחווה אישית שמקרכת אותנו ואת הגאולה.

רוצים להרחיב את הטוב?
בקשו ממני (בהודעה) להשיג לכם
מס' טל': 054-6580146

חנה סלם
ואת עלית

מקודשת

ירושלים,

באתי לשאול בשלומך, אני יודעת שהימים האלו קשים לך במיוחד, וזכרונות
העבר לא מרפים והנשימה לפעמים נעתקת מעוצמת הכאב.

אבנייך מספרות נבואת בן אדם, אבנייך שזעקו בדממה, מקירות לבך, ירושלים.
אני זוכרת, רק לפני שבוע עינייך זרחו באור יקרות, משקפות את אור שבעת
הימים שנגלה ממנורת הקנים, איך נזכרת בכהנייך משחרייך, איך נזכרת
בימים הראשונים, כשהיית שלימה, מאירה, מקוטרת מור ולבונה.
עיר רבתי עם, קריה יפהפייה.

את מנסה לתאר שאין יופי כיופייך, ושכל השירים ששרו לך לא יתארו
אפילו במעט את שירת לוייך, עת פתחו שערייך, את עבודת כהנייך, בלילות
ומשהאיר פני כל המזרח עד שבחברון.

את עוצמת אהבת דודך, כרובים מעורים, כנפיים נושקים, שכינה בביתך.
את מתארת את יופייך המכהה גלגל חמה, את זהב תכשיטייך על דלתות
מקדשייך. כל כך טוב את מתארת, ירושלים, עד שאפילו אני, שלא ראיתי
בניין יפה מימי, יכולה לדמיין.

ואז אנחנו מתיישבות, קומתך מתכופפת מעט ואת מספרת בקול כואב איך
הפכו חומותייך למיצר ולא יכולת לעשות דבר. חטא חטאו בך, ירושלים,
ונותרת שוממה, גלו אהובייך, ואוהבך החריב מקדשו,
יודע שרק את תוכלי לשאת כל כך הרבה כאב בשבילנו.

אני יודעת שכל לילה את שומעת את קולו, קורא בכאב על חורבן ביתו
וגלות בניו, אני יודעת שאת מצטרפת אליו בדממה, מבקשת כמוהו נחמה.
את בטח יודעת, ירושלים, שיום כאבך הוא גם יום כאבם של בנים שכמוך
זעקו בדממה, בנים שכמוך הם מראה לשכינה.

בנים שצרו עליהם אויביהם בלי נשמע קולם, מבלי שנודע שמם, שמם
החרות על לב אבנייך, שמם שנקרא כשם אביהם מקדשך.

אני יודעת שכבר יותר משנה את חשה בעוצמה את כאב חורבןך, אני יודעת
שכבר יותר משנה את גם מרגישה איך קרובים מתמיד ימי נעורייך.

ואת, שרגילה לשתי וערב כזה של רגשות, בוכה מכאב שאין לו מילים
ושמחה בשמחת הנוהרים אלייך ברגלייך.

הם מזכירים לך תהומות של כאב ועוצמות של שמחה שרק את מכירה.
אני יודעת, ירושלים, שאוזנייך שמעו נבואות כאבו מהרסים.

אני גם יודעת שחרטת על לוח לבך בעת קידושייך, את הבטחת אוהבך,
שלא תכבה אהבתכם.

ומאש אהבתכם הוא יכנה לך חומה, חומת אש סביבך, שתמחק לעד את
זכרון חומת הצרים, שלכבוד ולעולם הוא ישכון בתוכך.

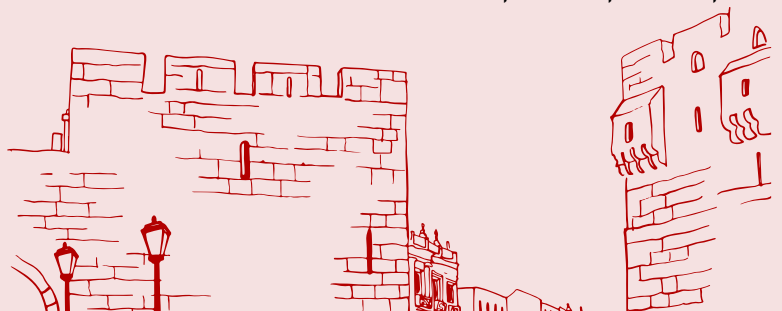
אני יודעת שחרטת על לוח לבך נבואות שניבאו לך אוהבייך, נבואות
שיתגשמו לעינינו.

ועינייך יאירו מאור שבעת הימים, קצת כמו שהאירו לפני כמה ימים עת
הדליקו נרות ליד שריד חומותייך.

כאב הימים ההם יהפוך לששון ושמחה, אוהבך הבטיח לכם ולנו ימי
שמחה ונחמה.

עוד יחזרו ימי כלולותייך, ירושלים, ויקדשך אוהבך לעולם
ואנחנו, עדים נאמנים, נקרא מול חומותייך:

“מקודשת, מקודשת, מקודשת”.

הנאהבות והנעימות

אחרי עקידתן של רחל כהן ועליזה רייז הי"ד

הרבנית ברוריה בן שחר, קדומים

היום חזרנו מההלוויה של רחל כהן ועליזה רייז, השם יקום דמן, הנאהבות והנעימות בחייהן ובמותן לא נפרדו.

רחמנא ליצלן, מעודי לא ראיתי דבר כזה – הלוויה משותפת לשתי נשים. בהתחלה נישאו דברי הספד על שתיהן ברחבה הכללית, ואחר כך נערכה הלוויה אחת לרחל שנקברה ליד נכדה, בחור חמד שלצערנו טבע לפני שנתיים בבור מים בקדומים, ואת עליזה קברו ליד בנה שנפטר ממחלה בגיל צעיר. אמנם זאת נקברה לחוד וזאת לחוד, אבל ההרגשה הייתה של מסע משותף של חיים ומוות לשתיהן יחד.

שתי נשים כל כך יקרות, ואיחד כמה מילים עליהן לעילוי נשמתן.

רחל ועליזה היו גיסות, וחברות מאוד טובות. הן היו דומות בפרטים רבים, אבל כמובן גם שונות. אנסה לשתף בדברים שהיו משותפים להם, ואחר כך גם בייחודיות של כל אחת מהן.

המשותף היה, קודם כל, בעניין יישוב הארץ. שתיהן הגיעו לקדומים עוד בימיו הראשונים של היישוב שכיום הוא בן 49. עליזה באה ממושב בדרום ממש בתחילת ההתיישבות בקדומים, בתור נערה צעירה המוכנה לכל משימה, התחננה עם בעלה שלמד גם בחלק מהזמן בישיבה, וכאן הקימו את ביתם. גם רחל שהגיעה מקריית מוצקין כשנתיים לאחר מכן, אחרי הקמת היישוב, הייתה מחלוצות ההתיישבות במלוא מובן המילה. היא הייתה כבר נשואה, וכאן בנתה את ביתה.

שתיהן, רחל ועליזה, לא עשו פומבי ורעש משליחותן המופלאה, אלא הרגישו כממלאות את חובתן ומשימתן בלבד.

חיים של שליחות

מלבד ההתמסרות ליישוב הארץ, פרט נוסף המזוהה עם שתיהן הוא מידת החסד – תכונה

הקשיים הפרטיים והמשפחתיים שהיו להן.

אהבת ישראל, אהבת תורה

והנה דבר שייחודי לכל אחת מהן בנפרד: לרחל היה עניין גדול בקשר וקרבה לעם ישראל. היא הלכה כל שבוע לכיכר החטופים, כשהיא רק מקשיבה ומחבבת את המשפחות שם. היא באה להיות איתם, לדבר איתם ולהראות יחס קרוב. היא גם הייתה בעלת ראש פתוח ואהבה מאוד ספרות ושירה ותחומים שונים מהעולם הגדול, והכל מתוך שמחת חיים טבעית – לאהוב את החיים ולהמשיך לקום וליצור ולעשות.

גם אצל עליזה היה דבר מיוחד מאוד – אהבת תורה גדולה. בשנים האחרונות היא זכתה לעבור דירה ליד הישיבה בקדומים, והיא אמרה לי שהיא כל כך שמחה על המגורים ליד מקום תורה. היה לה יחס מאוד חם לישיבה, למשפחות, לתלמידים וגם לרבנים.

במשך שנים רבות היא הייתה באה להתפלל בישיבה בימים הנוראים, ובשנים האחרונות הייתה באה גם לתפילות השבת, כשהיא יושבת בפנינתה בריכוז גדול, בלי הפסקות ובלי דיבורים. היא מאוד אהבה את התפילה הישיבתית, למרות שבראש השנה, למשל, היא הייתה יותר ארוכה – דבר שהוסיף לה קריאת פרקים נוספים בספר התהלים.

היה לה קשר גם עם משפחות הישיבה הצעירות, כשאפילו עם הנשים הצעירות הייתה מצליחה להתחבר – והכל מתוך אהבה והתקשרות לתורה.

מהמקום בו עבדה היא הייתה טורחת ומביאה פעמים רבות כמויות של מזון, דווקא עבור האברכים. היא אמרה: אני רוצה לתת קודם כל לאברכים. היה מאוד חשוב לה שלא יהיה "בל תשחית", אבל היא רצתה שהדברים יגיעו דווקא לישיבה.

במותן ציון לנו

שתיהן, רחל ועליזה, תחסרנה לי מאוד, ובמיוחד עליזה.

כששמעתי די מוקדם שלצערנו רחל היא אחת הנרצחות, מיד חשבתי על עליזה. מה יהיה עם עליזה? ניסיתי לברר היכן היא נמצאת ולא הצלחתי. ניסיתי להתקשר אליה, והיא לא ענתה לי. הלכתי לבית שלה וניסיתי לנקוש על הדלת ולצלצל בפעמון, אך לא היה מענה... כששמעתי אחר כך שהיא הנרצחת השנייה, זה היה לי קשה מאוד.

לזכרן של הנשים היקרות האלה, הבה נלמד מהן כולנו לחיינו – אם זה ביישוב הארץ, בתפילה, בהפצת חסד ובדבקות בתורה. שתיהן כאחת יכולות להיות מורות דרך בכל אלה, ובעיקר בשמחת חיים, דבקות בחיים והארת פנים לכל אדם בסביבתנו, מתוך התגברות על כל האתגרים העומדים עלינו.

תהא נשמתן צרורה בצרור החיים.

שהודגשה שוב ושוב בפי הדוברים בהלוויה. כל מי שהכיר אותן הבחין בכך. בשלב מסוים, רחל

עברה לגור באלון מורה, כשגרעין אלון מורה עבר יותר קרוב לשכם, יחד עם משפחת גביש שהייתה עם משפחתה ביחסי חברות קרובים. היא גרה שם כמה שנים, גם כשהתנאים לא היו קלים כלל. לצערנו, אחרי הפגיעה הנורא בו נרצחו בני משפחת גביש, הסב וההורים ובנם הבכור אברהם הי"ד, ששת

הילדים נשארו יתומים מאב ואם ומסבא, והם החליטו לעבור לקדומים, כשרחל ובעלה יעקב עוזבים הכל ועוברים יחד איתם כשהם מטפלים בהם ודואגים לכל צרכיהם בקדומים במשך כל השנים. גם כשהילדים גדלו והתפזרו לכל עבר, הם עדיין נותרו קשורים אליהם מאוד.

בתם של משפחת גביש סיפרה כמה רחל הייתה בשבילים הכל, הכל, הכל. אוזן קשבת ולב מבין, כמו אמא וכמו חברה, וגם כמובן יועצת. הלא רחל – וגם עליזה – הייתה יועצת במקצועה. ובאמת היא נתנה להם את כל הלב יחד עם חוכמת חיים רבה, לצד פשטות שכזו ואהבה. זה מה שהיה להם, וזה מה שהם נתנו כל הזמן.

החסד של רחל התבטא גם בדברים קטנים. היא הייתה שולחת חלות שאפתה לאנשים שזקוקים ליחס חם, הייתה מרעיפה פינוקים על ילדיה ונכדיה, ואולי החסד הגדול ביותר שלה היה – השמחה שלה. היא הייתה אישה שמחה ומשמחת, הרבתה לפזר מילים טובות לאנשים, ותמיד עם חיוך גדול.

גם ההתמסרות של עליזה לבני משפחתה – שגם זה כמובן חסד גדול – הייתה לשם דבר, אבל כך גם בעבודה שלה. היא בנתה את עצמה בעשר אצבעותיה, כשהתאמצה ללמוד מקצוע בגיל יחסית מבוגר, והצלחה מאוד בעבודת הייעוץ שלה. גם כשהייתה בגיל פרישה, ביקשו ממנה להמשיך עוד ועוד.

שאלתי אותה כל הזמן: מתי את יוצאת למנוחה ולדאוג גם לעצמך? והיא תמיד אמרה: הנה, תכף אני יוצאת לפנסיה... ובאמת היא לא הספיקה לפרוש, כי גם בגיל 70 כמעט היא התבקשה להמשיך ולייעץ מתוך יחס מיוחד לכל ילד, לכל מורה ולכל אדם. המורות המתחילות סיפרו בהתפעלות על הליווי וההנחיה שלה אותן בשליחותה כיועצת. הייעוץ בהחלט היה חלק מרכזי מהשליחות שלה ושל רחל בעולמן.

מלבד זאת, שתיהן הצטיינו בעניין של קבלת האתגרים והייסורים באהבה, בלי להרבות ברחמים עצמיים. הן קיימו בעצמן את הפסוק "ואנחנו קמנו ונתעודד" – התרוממו והתמודדו עם האתגרים, כשאפילו לא הרגישו עליהן את

פְּרָא אָדָם,
פְּרָא בְּצוּרַת אָדָם,
שְׁיִרו רְשָׁפִים, אֵשׁ אֲכָלָה,
הַשּׁוֹלַחַת אֶת זְרוּעוֹת הַתְּמָנוּן,
אֶת יְדֵיהָ,
לְהִרְסֵם וּלְהַחְרִיבָה
שֶׁל חַיִּים מְקַדְּשִׁים, אֲצִילֵימִים,
כִּי לֹא יָכְלוּ לְשַׂאת אֶת פְּנֵי
נֶעֱם הַבְּרָכָה,
הַמוֹשִׁיטָה יְדֵיהָ לְשָׁלוֹם וּלְאַהֲבָה.

נֶעֱם הַבְּרָכָה נִרְיֵית בְּרַ

וּכְשֶׁהִתְרַחֲקוּ הַשָּׁמַיִם
מִן הָאָדָמָה
וְעַנְנֵים שְׁחָרִים כֶּסֶף
אֶת עֵינֵי הַתְּכַלֵּת,
עַנְנֵים שְׁאִינָם יוֹדְעִים לְכָבוֹת,
נִשְׁקָפוּ הַשָּׁמַיִם כְּמוֹ פְּלָדָה
וְנִעְשׂוּ לְכָבוֹת מוֹעֲדִים כְּמַקְשָׁה,

הָאֵם אֵי פַעַם תִּגִּיעַ תְּשׁוּבָה? טוֹבָה גְּדוּת

וְאֶרְגֹז הַקְּלִמְנִטִּינֹת מִמֵּתִין לְיַד חֲדָרָה
וְלֹא יוֹדֵעַ כִּי הֵנוּ מִיָּתֶם
וְעַלִּיזָה הַצְּדִיקָה לֹא תִבּוֹא לְאַסֵּף
כִּי לְכָה הַטְּהוֹר כְּכֹר גְּדָם

בְּנֵי בְלִיעַל אֲכֹרִיִּים שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל
רְצַחְוָה בְּרִכְבָּה בִּירִיּוֹת
חַיּוֹת טָרֶף שְׂמֻעוֹלָם עֲשׂוּ הַכֹּל
כְּדֵי שְׂיִהוּדִים לֹא יִמְשִׁיכוּ לְחַיּוֹת

וּמִי יִחַלֵּק פִּירוֹת וּשְׂאֵר מְאֲכָלִים
אוֹתָם אִסְפָּה בַעֲנָנָה וְהִסְתַּרְתָּ?
הִיָּה לָהּ בְּרוּר שְׂאֵם נִשְׂאָר בְּבֵית הַסֶּפֶר
הִיא רוֹצֶה לְתַת לְלוֹמְדֵי תוֹרָה!

וּמִי יִמְשִׁיף לְדָאָג לְכֹל אוֹתָם שְׂצָרִיקִים
אֲשֶׁר עַלִּיזָה אֲמַצָּה אֵל לְכָה?
וּמִי יִמְשִׁיף לְיַעֵץ וּלְחַנּוּךְ תַּלְמִידִים
הָאֵם אֵי פַעַם תִּגִּיעַ תְּשׁוּבָה?

וְרַחֵל הִיָּקְרָה חֲבֵרַת נִפְשָׁה
שְׂנֻצָּחָה בִּיחַד אִתָּה
הַנְּאֻהָבוֹת וְהַנְּעִימוֹת בְּחִיָּהֵן לֹא נִפְרְדוּ
וְעַכְשָׁו גַּם בְּשַׁעַת הַמֵּיתָה...

רַחֵל הַצְּדִיקָה אֲשֶׁת חֶסֶד מְפֻלְאָה
שְׂדָאָגָה לְלְכָבוֹת נִשְׁבָּרִים
גַּם כְּשֶׁמְלֵאךְ הַמָּוֶת לָקַח אֶת נִכְדָּהּ
הִיא אֲשֶׁר תִּמְכָּה בְּחֻבְרִים

וּבְמִסִּירוֹת עֲצוּמָה דָּאָגָה בְּעֲצָמָה
לִיתוּמִים מִפְּגוּעַ גַּם הֵם
וְעַכְשָׁו בְּבִגְרוּתָם, הֵם נִפְרְדִים שׁוֹבִים
מִמִּי שֶׁהִיָּתָה לָהֶם כָּאֵם
נִשְׁמוֹת צְדִיקוֹת כֹּה דוֹמוֹת בְּפִעֲלָן
אֲשֶׁר חַיֵּי חַיֵּי שְׂמֵחָה וְאֲמוּנָה
וְעַכְשָׁו שְׂתִיָּהֵן עַל יַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד
מִתְחַנְּנוֹת לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה

רַחֵל וְעַלִּיזָה, קְדוֹשׁוֹת טְהוֹרוֹת
הַשְּׂאֲרָתָן אוֹתָנוּ כִּיתוּמִים
ה' יָקָם דְּמִכָּן הַקְּדוֹשׁ
הַתְּפִלּוֹ לְפָנֵי שׁוֹכֵן מְרוּמִים
שְׂיִפְקַח עֵינָי מִנְּהִיגֵי הָעוֹרוֹת
שְׂיִגְרִשׁוּ רוֹצְחִים פְּרָאֵי אָדָם
שְׂיִכְבְּשׁוּ כָּל פֶּסֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
שְׂיַעֲצְרוּ אֶת נְהוֹרוֹת הַדָּם

שְׂיַעֲצַר הַשְּׂכוֹל בְּקִרְבּוֹ
שְׂיִגִיעַ שְׁלוֹם עוֹלָמִים
וּבִלַע הַמָּוֶת לְנֻצָּח
וּמִתָּה ה' דִּמְעָה מֵעַל כָּל פְּנִים

מחפשת אולפנה?

*חפשת אולפנה איכותית שתסביר לך לבד
במה ויכח למי? כיסא ולמחנה?*

אולפנת צביה שבות

אולפנה תורנית לאומית בבית שמש
ההולכת בדרכו של הראי"ה קוק זצ"ל ובנו הרצי"ה קוק זצ"ל
המצמיחה בנות בעבודת ה' ובניית האישיות.
* לימודים ברמה גבוהה
* במסגרת של חצי פנימייה.

ימי היכרות לעולות לכיתה ט':
י"ב טבת 12.1 | ד' שבט 2.2
ערב היכרות להורים:
שלישי ו' שבט 4.2

ניתן להירשם
לימי היכרות וראיונות
בקישור המצורף

רחל הרישום לכיתה ט'
לשנה"ל
תשפ"ו

לשאלות ובירורים נוספים:
איתל 052-7438387 בשעות הערב | ulpena.shvut@gmail.com
משרד 02-5630815 רחוב הגפן 32 בית שמש, ניתן ליצור קשר גם בווצאפ

052-7438387 (הוא) 2.2.16

אחרי עקידתן של רחל כהן ועליזה רייז הי"ד

את אחותי אני מבקשת מיכל שבות, קדומים

איך? מרים ברומקיש

פשוט לא נתפס. איך אנשים נעלמים כך פתאום? איך? איך זה יכול להיות?
 אתמול עליזה הייתה פה, והיום... היום היא במקום אחר, רחוק...
 קשה להבין ולהכיל. עולם מטורף! עליזה היקרה, היינו שכנות עוד מימי האשקוביות. גידלנו את ילדינו ביחד, ועברנו הרבה חוויות טובות ופחות טובות.
 בעשרים השנים האחרונות התנדבנו במשמר האזרחי, יצאנו יחד להמון משמרות שלוו בשיחות נפש רבות על אינספור נושאים.
 כמה ייעצת לי בחינוך ובתחומים נוספים, הבאת לי לטעום ממעשה ידיך, היית חמה ואוהבת, וכמה השקעת באהבה ובתמיכה ליאיר ומשפחתו, כשנתת מכל הלב האוהב שלך.
 כמה הייתן חברות טובות, את ורחל, גיסות נהדרות. כמה תחסרי עכשיו לאחותך האהובה, מירי. כמה ביליתן יחד...
 עליזה, חברה יקרה ואוהבה, אני לא מאמינה, כואבת ועצובה ממש. היינו צריכים לחגוג לך יום הולדת 70, וכמה יאיר טרח והתרגש. אבל לא נחגוג לך...
 יהי זכרך ברוך.
 ממני, חברתך שכל כך אוהבת.

לפני שעות מספר נפרדנו בהלוויה מטלטלת וכואבת מחברותינו רחל כהן ועליזה רייז הי"ד, שנרצחו בידי בני עוולה בשל היותן יהודיות.
 עליזה, גיסתה של רחל וחברתה הקרובה, הייתה אישה רבת פעלים, מורה, יועצת ומתנדבת במשמר האזרחי.
 רחל ובעלה הגיעו לקדומים בשנותיו הראשונות של היישוב, ולאחר מכן עלו לאלון מורה.
 רחל הייתה חברת ילדות קרובה של רחל גביש. במוצאי חג ראשון של פסח תשס"ב נכנס מחבל ארור לביתה באלון מורה ורצח אותה, את בעלה דוד, את הבן אברהם שהיה מפק"צ בסיירת מטכ"ל ואת אביה יצחק קנר, ניצול שואה. הי"ד. ילדי משפחת גביש נמלטו מבימתם בירידה מסולם, היישר לביתה ולזרועותיה של רחל.
 ילדי גביש החליטו שהם רוצים לחזור לגור בקדומים (משם הגיעו לאלון מורה), ורחל ובעלה יעקב והמשפחה חזרו אף הם לקדומים כדי לשמש בית ומשענת לילדי גביש.
 רחל הייתה אישה חכמה ואינטליגנטית, בעלת לב רחב ומאור פנים. אשת חסד ואמת, ברוכת כישרונות, רעיה מסורה, אם וסבתא אוהבה ונערצת. היא עבדה כמורה יועצת מסורה, ואנחנו חברות ב"את אחיותי אני מחפשת" - קבוצת נשים המחברת בין נשות שמאל וימין: בין "נשים עושות שלום" לנשות יישובי יו"ש, במטרה ליצור שיח ובניית אמון, להקשיב זו לזו בכבוד למרות חילוקי הדעות, ולזכור שנשים אחרות אנחנו, אוהבות ארץ ישראל ואדם.
 רחל ידעה תמיד להקשיב לזולת ולומר את דעתה בכבוד, בנועם ובחיון שגרם לשומעות לרצות להקשיב לדבריה.
 הלב שותת דם על לכתן.
 העולם חסר אותן, אם כי האור ועשיית הטוב והחסד שלהן יישארו עימנו כלפיד מאיר.
 יהי זכרך ברוך.

בס"ד

אשרי

ימי היכרות עם ישיבת "דרכי נעם" בפתח תקוה

המפגש יערך סביב שולחנות עגולים בהשתתפות הצוות החינוכי ותלמידי הישיבה

יום היכרות להורי תלמידים
 העולים לכיתה ט' תשפ"ו
 ביום רביעי, ט"ו בטבת [15.01] בישיבה רח' צה"ל 71 פתח תקוה
 ערבית 20:00 תחילת פעילות 20:15

יום היכרות לתלמידים
 העולים לכיתה ט' תשפ"ו
 ביום ראשון, י"ט בטבת [19.01] פרטים יישלחו לנרשמים

תלמיד כיתה ח' יקר
 מה משותף ל:

מלחמת "חרבות ברזל" (אם תוציאו את הסוד מהברזל)

ממציא הטלפון

רחוב הקרדו בעיר העתיקה

אם פתרת, אתה שייך למחזורנו, ותוכל ללמוד איתנו את מסכת בבא מציעא. ובדף המחזורי תלמד להשוות ולהבדיל בין הוריקן לקב"ה.

מוזמן בשמחה ישיבת דרכי נעם הלב הפועם של פתח תקוה

דרכי נעם תמיד בעליה

פרטים והרשמה לימי היכרות ומבחני כניסה בטל': 03-9226748
 נא לאשר הגעה באתר ישיבת דרכי נעם פתח תקוה | בווטסאפ: 050-2361705 | במייל: YTDNPT@GMAIL.COM

להרשמה

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

חורף חם

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

מייבשי כביסה, תנורי חימום, רדיאטורים, מפזרי חום

מזגנים

ELECTRA TADIRAN
TORNADO FAMILY ELCO

החל מ-
₪899

מייבשי כביסה

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

החל מ-
₪690

Miele SAMSUNG LG SIEMENS
Blomberg Midea ZANUSSI

Morphy Richards
רדיאטור
ללא שמן
חימום מהיר
מורפי ריצ'רדס

62720
₪649

DeLonghi

רדיאטור דלונגי
בטיחותי לחדרי ילדים
7 שנות אחריות

10 צלעות TRD-41025 ₪799	8 צלעות TRD-40820 ₪669	12 צלעות TRRS1225 ₪649
--------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

Gold Line

רדיאטור
13 צלעות

ALT-2014
₪319

Midea

רדיאטור
11 צלעות
מידאה
2300W
NY2311-20M
₪249

SENSOR

פטרית חימום
שמלית הלוגן
3000W

SE-PHH-3000
₪499

Homex

מזגנית חימום
עם שלט רחוק
ואפליקציה
2000W

KON-2 TUYA
₪249

Gold Line

מקרן חום
קרמי עמוד
1-3 +
צידוד
1100W
ATL-1405
₪199

SENSOR

רדיאטור

9 צלעות SE-OH-9 ₪149	11 צלעות SE-OH-11 ₪169
-----------------------------------	-------------------------------------

SENSOR

קונוקטור
2000W

SE-DL01
₪89

SENSOR

תנור קוורץ
2400W

SE-1206L
₪149

SENSOR

קמין חימום
מעוצב
שמלי
1500W
SE-15C
₪129

SENSOR

מחמם קוורץ
מסתובב

SE-CH03
₪79

SENSOR

תנור
ספירלות
עומד

SE-HH7P
₪59

SENSOR

מפזר חום
עומד
2000W

SE-FH01
₪35

Homex

מקרן חום
עם חצובה
2000W

HPR-2000
₪299

SENSOR

מקרן חום תלייה
3000W

SE-C51-30
₪179

Gold Line

מפזר חום
לאמבטיה
עוצמתי
2200W

ATL-137
₪99

SENSOR

תנור חימום לאמבטיה

SE-RH03
₪59

SENSOR

מחמם
קוורץ

SE-06S
₪25

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד- 14.1.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מיימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | אין כפל הנחות ומבצעים | התמונות להמחשה בלבד

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

השרות הטוב
בישראל

משלוחי
אקספרס

עוד היום
אצלך בבית

PAYNGO.CO.IL

65 מרכזי
מכירה ושירות
בפריסה ארצית

ברי מים אסיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

הובלה
והתקנה
בחינם!

החל מ-
₪949

מחשבים ניידים

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

החל מ-
₪799

אוזניות אלחוטיות
TWS

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

קונסולה
SONY
PLAYSTATION 5 SLIM
1TB DIGITAL EDITION

החל מ-
₪69

החל מ-
₪1,699

קורקינטים חשמליים

החל מ-
₪699

מוצרי חימום
לחורף

החל מ-
₪25

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

מקררים **התחייבות** **למחיר הזול ביותר!!** **מקררים**

החל מ- **2,399** החל מ- **399**

Haier LG SAMSUNG SHARP
Blomberg gorenje HITACHI SAMCOR Hisense

מכונות כביסה **התחייבות** **למחיר הזול ביותר!!** **מכונות כביסה**

החל מ- **690** החל מ- **990**

Miele SAMSUNG LG אלקטרה BOSCH
Blomberg Midea ZANUSSI Whirlpool SIEMENS

מזגנים **התחייבות** **למחיר הזול ביותר!!** **מדיחי כלים**

החל מ- **899** החל מ- **899**

ELECTRA TADIRAN
ELCO FAMILY TORNADO
BOSCH אלקטרה SAMSUNG
Blomberg Whirlpool Midea SIEMENS

כיריים **התחייבות** **למחיר הזול ביותר!!** **תנורי אפיה**

החל מ- **299** החל מ- **499**

BOSCH AEG אלקטרה Sauter Electrolux
Midea gorenje DeLonghi ZANUSSI Miele

מיקרוגלים טוסטרים וקומקומים

החל מ- **39** **התחייבות למחיר הזול ביותר!!**

Sauter LG Midea אלקטרה SAMSUNG

מיקסרים ובלנדרים

החל מ- **69** **התחייבות למחיר הזול ביותר!!**

magimix NINJA kMix DAVO Sauter KitchenAid KENWOOD אלקטרה

שואבי אבק

החל מ- **199** **התחייבות למחיר הזול ביותר!!**

mi dyson dreame roborock covacs JIMMY bissell tineco

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד- 31.1.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי
 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד
 כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | אין כפל הנחות ומבצעים

PAYNGO.CO.IL
*5018

הנשמות שהתעוררו בחאן יונס

ל'צמאה': שבוע שלם שבו כל הקומפלקס של בנייני האומה נכבש לטובת שרשרת בלתי פוסקת של אירועי חסידות לשורה ארוכה של קהלים. עם זאת, מעטים התוודעו למהפכה המתחוללת בשעות הבוקר של כמה מימי השבוע הזה, בקרבם של רבבות צעירים ובני נוער, באמצעות תוכנית מהודקת היטב עליה עמלים מיטב הכוחות והמוחות שנה תמימה.

עוד עם שני מיתרים

"מנהלי מוסדות החינוך והמורים מספרים לנו שהתלמידים מחכים זמן רב ליום הגדוש הזה", מספר הרב משה שילת, העומד בראש מפעל 'צמאה' מאז קומו, במשך 15 שנים רצופות. "לא מעטים מהם גם מתכוננים אליו בין כותלי המוסד באמצעות עזרים ועבודות חינוכיות שאנחנו מספקים להם. וכשהם חוזרים מ'צמאה', עמוסי חוויות ותכנים, הדברים

ויומיים לחמנו יחד בג'באליה. היום אנחנו ב'צמאה". פרץ של מחיאות כפיים סוערות מחריש את האוזניים.

הקהל מונה, בסבב הזה, אלף בני נוער ומוריהם שהגיעו הנה, לבנייני האומה, בהסעות מכל רחבי הארץ לתוכנית מיוחדת של 'צמאה' - ארבע שעות תמימות של חסידות שהוכנו במיוחד עבורם. הקבוצה הזו שאליה הצטרפתי היא אחת מתוך עשרות קבוצות שנהרו למקום הזה במרוצת שבוע החסידות, בואכה י"ט כסלו. בסך הכול 27,000 בני ובנות נוער גדשו בשבוע הזה את בנייני האומה. הם באו מ-213 בתי ספר, ישיבות תיכוניות ואולפנות מכל רחבי הארץ, והתכנסו בתוכניות נפרדות לבנים ולבנות שהוקדשו למסה מרוכזת רבת עוצמה שהנגישה אל כל חושיהם את החסידות, תורתה ודרכיה. במרוצת השנים האחרונות, אין כמעט אדם דתי ברמה כזו או אחרת שלא הספיק להתוודע

לף זוגות עיניים נעוצות בשתי הדמויות הניצבות במרכז הבמה. אולם התצוגות של בנייני האומה מלא עד אפס מקום. על מנת ללכוד את מבטם של הנערים הגודשים את האולם מקצה אל קצה, לא רק הבמה מוארת באור בוהק. משני צדדיה, לכל אורך הקיר המערבי, חמישה מסכים מציגים תקריב ענק של המתרחש בה.

על הבמה ניצבים שניים: רס"ן (מיל.) דוד פחימה. לראשו כיפה גדולה, על כתפיו גיטרה ולגופו מדי א' של מילואימניק; ועודד הרוש, דמות מוכרת לנערים מעולם התקשורת. משפט הפתיחה של עודד מכניס באחת את השומעים הצעירים לאטמוספירה המיוחדת של עשרים וחמש הדקות הקרובות: "עד לפני שבוע

דין נצח. שמעון כהן,
לוחם במילואים, משתף
את בני הנוער בחוויותיו
מהקרבות בעזה
בהשפעת אירועי 'צמאה'

כשהדכדוך איים להשבית את הלוחמים, ניגון חסידי
עתיק נשמע פתאום באמצע הלילה • והשורות
המאירות מספר התניא עודדו את הלוחם שנפצע
מירי צלף בלב עזה • בצל אירועי 'צמאה' שבהם נהרו
לבנייני האומה רבבות גברים ונשים, 'קרוב אליך'
התלווה לקבוצות בני הנוער שהגיעו ל'צמאה לנוער'
– תוכנית נפרדת, עשירה וייחודית שפגשה עשרות
אלפים מהם, והצטרף לתחנות הכוח שהכירו להם בדרך
חוויתית את תורת החסידות, דרכיה וניגוניה • לרוויה!

ב. אלקנה

מנגן, וכולם שרים איתו. כולם, בלי יוצא מן הכלל. קיבוצניקים, מקועקעים, גלויי ראש. כך הם ישבו וניגנו, והלבבות נפתחו.

אחד החיילים הרים את הכפפה, מטאפורית, ושאל מה זה ומי חיבר את זה, והמפקד ישב וסיפר על רבי לוי יצחק, על החסידות והאור שהיא הביאה לעולם, על דבריו של הבעל שם טוב במעלת עבודת השמחה והניגון, וכך – שחר חדש עולה על חאן יונס.

"נכסנו לטנקים באווירה אחרת", אומר פחימה. "אבל זו לא הייתה רק אווירה. התרוממות הרוח שהביא איתו הניגון החסידי הפכה את החברה לחלוטין. אחרי שהתרוממו מהמועקה שסגרה עלינו, נהיינו לוחמים". הוא נוקב בשמות של הרחובות שבהם שעטו הטנקים ומתאר בצבעים חיים את המהפך שהם ביצעו שם. "לא נתקלנו במארבים. לא היינו מטרות. הסתערנו".

באחת נדלקים האורות ומול הפודיום ניצב פחימה מלוא קומתו. האיש, הכיפה, המדים והגיטרה, רק לא העוד עם שני המיתרים. הנערים קמים באחת על רגליהם ומוחאים כף בקצב.

מעזה לירושלים, בטרמפים

עכשיו הנערים כולם מקפצים על רגליהם בשירת הניגון 'צמאה לך נפשי', בגרסתו

השיחה מתמקדת בימי החזרה אל התמרון הקרקעי בשנה שעברה, כתום ההפוגה בת חמשת השבועות לטובת עסקת החטופים בה שוחררו חיים מאה ואחד עשר מהם.

"נכנסנו", מספר רס"ן פחימה, מפקד הגדוד, "ללחימה חדשה. הייתי בטנק הראשון שנכנס לתוך חאן יונס. המוטיבציה הייתה בשמיים. שבוע אחר שבוע. ואז, בירי קטלני מן המארב, אחד החברה נפגע. כמה שעות אחר כך, עוד פציעה. למחרת עוד פציעה. הרגשנו שהמצב סוגר עלינו". בשפה אותנטית וישירה מתאר המ"פ את האווירה בגדוד שהפכה למדוכדכת. לילה. הגדוד בתוך בית בן שלוש קומות שאותו טיהר. "מישהו מצא עוד זרוק בקומה השלישית", מתאר המפקד, "והחברה כנראה ידעו שאני יודע לנגן. היו בעוד רק שני מיתרים. אני לוקח את העוד בידי ומתחיל לנגן את ניגון ברדיצוב". הוא שר בקולו גם עכשיו, על המרקע, את הניגון העתיק המיוחס לרבי לוי יצחק מברדיצוב.

"לאט לאט, עוד מישהו מצטרף ועוד אחד. החברה האלה לא נראים ביום-יום כמי שקשורים לא לברדיצוב ולחסידות, כמו גם לא לתורה ולמצוות". וכמו על מנת להמחיש זאת, על המסך נראה עתה התייעוד הלילי מחאן יונס ממצלמתו הסלולרית של אחד הלוחמים. הם יושבים בישיבה מזרחית זרוקה על הרצפה, מדים ושכפ"צים לגופם. המפקד

משפיעים עליהם לאורך כל השנה כולה".

בשנה זו התמקד המפגש עמוס התחנות של הנערים עם החסידות, תורתה ומסריה, בזיקה מובהקת עם המלחמה שבה עם ישראל מצוי זה למעלה משנה, אל מול אויבינו. בני הנוער חיים ונושמים את המלחמה הזו ומוראותיה משלל זוויותיה, ולפיכך מושב הפתיחה לקח אותם היישר אל המלחמה, והשליך ממנה אל לימוד החסידות ודרכיה בעולמו הפנימי של כל נער.

בליל הקולות שגדש את האולם הושתק לטובת סרטון פתיחה המציג מראות של גבורה ואמונה מתוך הענן והערפל, מאז פרוץ הטבח הנורא של שמחת תורה ובמרוצת כל החודשים שעברו.

דמותו של רב-סרן דוד פחימה, מ"פ במילואים, ניבטת מהמסכים כשהוא בשיחה עם עודד הרוש, בלב חורשה בפאתי עוטף עזה.

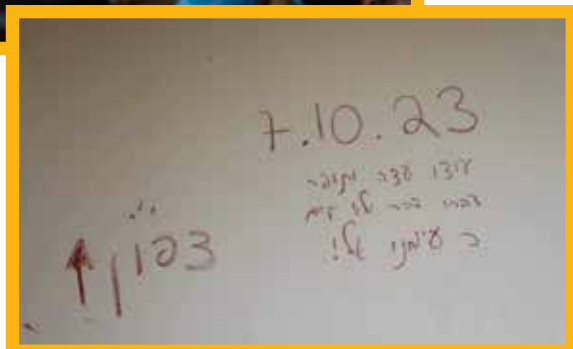

הקצבית, כשבסיומה מטעים המנחה, הרב בנימין וילהלם, את מה שיהפוך היום למוכן מאליו עבור הנערים. "שמענו על מסירות נפש, שמענו על שמחה, אבל אלו אינם רק נחלתם של הלוחמים הגיבורים שמסרו ומוסרים את נפשם, אלא הם חיינו שלנו - בכל רגע של מאבק אל מול כל ניסיון, בין אדם למקום ובין אדם לחברו. וכך, אנחנו יכולים לנצח."

"צריך לידע נאמנה", מילותיו של בעל התניא מתנוססות על המרקעים ומשלימות את דברי המנחה, "כי אף מי שדעתו קצרה בידיעת ה' ואין לו לב להבין בגדולת אין סוף ברוך הוא להוליד ממנה דחילו ורחימו אפילו במוחו ותבונתו לבד" - גם מי שלא מסוגל לייצר באמצעות הבנת המוח את רגשות הלב והרצון להתקרב אל השם, "אף על פי כן קרוב אליו הדבר מאד לשמור ולעשות כל מצות התורה,

כך נראה התיעוד הלילי מחאן יונס כפי שתיעד אחד הלוחמים. הם יושבים בישיבה מזרחית זרוקה על הרצפה, מדים ושכפ"צים לגופם. אחד מהם, המפקד, מנגן וכולם שרים איתו

ערער אותי. כל שנה ההשתתפות ב'צמאה' מעניקה לי כוחות בעבודת השם. פתאום, ביי"ח כסלו, מודיעים על הפוגה. יש עסקה והכוחות נסוגים. 'אז יש צמאה!', צעקתי בקול. תפסתי את עצמי ודהרתי בכל דרך אפשרית לירושלים, טרמפ ועוד טרמפ, עד שהגעתי לבנייני האומה. אמרו לי שבגלל המלחמה חשבו לבטל את

ותלמוד תורה כנגד כולן בפיו ובלבבו ממש מעומקא דלבא, באמת לאמיתו בדחילו ורחימו - שהיא אהבה מסותרת שבלב כללות ישראל שהיא ירושה לנו מאבותינו". כלומר, יש לו כבר הכול בצורה מובנית מעצם היותו יהודי, ותפקידו הוא רק לדאוג לעורר את הרגשות הללו מתרדמתם ולהפעילם.

שמעון כהן, איש חינוך בחייו האזרחיים וחייל מילואים גבה קומה, ניבט כעת מן המסכים כשהוא שרון על מקל המסגיר את הצלקת שנותרה בו כתוצאה מירי צלף לעברו.

"הייתי בתוך עזה כשפתאום קלטתי בתדהמה", הוא מספר לתלמידים הרתוקים לדבריו, "אחרי שנים רצופות שבהן לא החמצתי, לראשונה לא אהיה ב'צמאה'! זה

‘צמאה’ אבל בסוף, בחסות הפסקת האש, עשו יומיים ‘צמאה’. יום גברים, יום נשים. האולם היה מלא עד אפס מקום. בקופות אמרו לי שאין כרטיס. אבל אני חייל מיוזע במדים שהגיע לפה ישר מעזה בלי עצירה, אני לא אכנס? ! הצלחתי להיכנס...
 “אני נשאב לתוך העוצמה האדירה של צמאה. עולה ומתעלה. שר בקול. לא רק שר. רוקד בכל הכוח. ואז פתאום אני שומע את אברהם פריד שר שיר שאף פעם לא שמעתי”.
 על המרקע נראה אברהם פריד אשתקד, כאן בבנייני האומה, באקסטזה של ריקוד, כשהוא קורא ושר: “דידן נצח” וכל האולם עונה לו: א-א-איי איי איי...
 השיר הזה שינה את תודעתו של שמעון כהן הלוחם. “כשחזרתי, ונכנסנו שוב לתמרון קרקעי, כתבתי על הקיר בבית שבו תפסנו עמדה: עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל”, אומר שמעון בהתרגשות, כשתמונת הכתובת בקיר הבית ניבטת מול כולם.
 אל מול אלף בני הנוער, שמעון שולף מתוך כיס המכנס של מדיו ספר תניא זעיר שליווה איתו בכל רגע בקרבות העזים, ומצביע על שורות שמצא בו שהעניקו לו עידוד.
 “כמו שנצחון לנצח דבר גשמי כגון שני אנשים הנאבקים זה עם זה להפיל זה את זה”, המילים של ספר התניא מופיעות כעת למולא רוחב המסך כמדברות בעד עצמן וחודרות אל תוך הלב, “הנה אם האחד הוא בעצלות וכבודות ינוצח בקל ויפול, גם אם הוא גבור יותר מחברו, ככה ממש בנצחון היצר – אי אפשר לנצחו בעצלות וכבודות הנמשכות מעצבות וטמטום הלב כאבן, כי אם בזריזות הנמשכת משמחה ופתיחת הלב וטהרתו מכל דנדוד דאגה ועצב בעולם”.

מול היצר הרע, עד לניצחון

אל הבמה נקרא עכשיו נער מסולסל פאות ארוכות היורדות ממורד לחייו אל כתפיו, בועז קליין.

בצהרי יום שמחת תורה תשפ”ד, גויס אחיו, רס”ל אלחנן, בצו 8 לשירות מילואים בעוזה. שבועות אחדים לאחר מכן, כאשר היה בדרכו אל ביתו בעינב שבשומרון, נרצח בריות בידי מחבלים ארורים. אלחנן הי”ד הותיר אחריו אישה

צעירה ושלושה ילדים, הורים יקרים ושמונה אחים ואחיות. בועז הוא אחד מהם. במילים מדודות מספר בועז על אחיו שהקרין שמחת חיים על כל מי שבא עמו במגע. לא הייתה שמחת חתונה שהוא לא היה בה ראש וראשון לרוקדים. את אחיו הקטנים כמו את בני המשפחה המורחבת היה לוקח מיוזמתו לטיולים מהנים ומאתגרים. החלל שנפער בלב המשפחה עם נופלו של אלחנן – בלתי נתפס.
 “אז איך אתם מתמודדים? איך מצליחים למלא את החלל הזה? מה אתם עושים?” שואל עודד. ובוועז משיב בכנות: “שמחים”. גם עודד הרוש, שצבר קילומטרז’ נכבד

בהבאת סיפורי גבורה מפעמים מלב התופת, נדהם מעוצמתה של התשובה בת המילה האחת. לכולם נראה שאין צורך להסביר את המענה הזה. אם האח הנופל עבד את השם בשמחה, מי שמבקש להנכיח אותו שוב – ינהג כמוהו.

הרב בנימין וילהלם מסיים את מושב הפתיחה של היום החסידי הזה, אבל רגע לפני שהוא משגר את אלפי הנערים לתחנתם הבאה הוא מפנה כל אחד מהם אל הדף שניתן להם עם כניסתם למתחם. בחלקו האחד עליהם למלא את פרטיהם האישיים, ובחלק השני הם בוחרים את התחום שבו הם מקבלים על

חשמל הקרו

עושים לכם מחיר

כולם מעלים מחירים? בחשמל הקרו המבצעים עולים!

אנחנו סופגים עבורכם את עליית המע"מ עד ה-18.1 ואתם מרוויחים הזדמנות לרכוש מוצרי חשמל במחירי 2024

 <p>מכונת כביסה 6 ק"ג פרימיום דגם A ביקוק עם תכנית קצרת</p> <p>תק 900 ₪</p>	 <p>מייבש 8 ק"ג קודנטור (ללא צינור) דגם סול, תוף מניסטה שירת וארדיות תוריאן שנה מלאה 4+ שנים אחריות רחבה</p> <p>תק 1,350 ₪</p>	 <p>מייבש 7 ק"ג סאטור, עם צינור דגם 7100, תוף מניסטה עם חישים, תכנית אל קמט</p> <p>תק 1,050 ₪</p>	 <p>מייבש 7 ק"ג עם צינור, 2350W חריסן פרימיום</p> <p>תק 900 ₪</p>
 <p>מקרר וידיסון דגם 480 לטר</p> <p>תק 1,790 ₪</p>	 <p>מקרר שארפ 4 דלתות זכסית שחורה דגם 8435</p> <p>תק 4,099 ₪</p>	 <p>מקרר אמקור דגם 491-450 לטר</p> <p>תק 2,200 ₪</p>	 <p>מכונת כביסה 10 ק"ג סאטור SWM1035 סל"ד 1400</p> <p>תק 1,790 ₪</p>
 <p>מקפיא סאטור 7 מגרות עם קרח</p> <p>תק 1,790 ₪</p>	 <p>מגהץ קיטור + בלנדר מוט בראון חימום 600W</p> <p>תק 590 ₪</p>	 <p>כולל הובלה והתקנה מזנק 2 כ"ס מבית תדיראן דגם ספקטרה פיוור אוור אחיד והתאמת המגפירוטה לפ מצב החוד שרת אחריות תדיראן</p> <p>תק 2,980 ₪</p>	 <p>כולל הובלה והתקנה מזנק 1 כ"ס האייר דגם 11 Buzz 54 עובמת אחר, Quiet Super-מזנק שקט במיוחד</p> <p>תק 1,480 ₪</p>

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
 עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

מוקד הזמנות ארצי: *2757 WWW.KERENBY.CO.IL

מבית הר בני ישיבה	מודיעין עילית רבי טרפון 25	נתיבות יוסף סמולו 10 (קרית טרייז)	חיפה ברכת משה 29	אשדוד אליעזר בן הוריקנט 16	בית שמש נחל יצינים 8 (מתחת יש הסד)	ביתר עילית החווה מלובלבי 35	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה	טניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29
----------------------	-------------------------------	---	---------------------	-------------------------------	--	--------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------

אפיקות
 טל. 052-235-1235 או דרך גשר המלא, מחיר המזנק לא כולל מע"מ על התקנה ולא כולל תוספות קידוח תערוכה ואנחויאן, יושלמות צורת עד 2 מ"ר. יחסיפת תחזוק שבת על התקנים
 400 ש"ח "הזדמנות אחריות" קיימטל בסיסית לתקופת עמלת ביקור בטוב.

כאן דבר נשגב. אתה רואה במוחש את דברי בעל התניא: מי שישמח בשמחתי אוציאנו מן המיצר אל המרחב. בעיניי זה גם מדבר על המיצר הרוחני, ההשתייכות הזעירה למקום צר במקום להרחיב אופקים ולקנות עוד חכמה, בינה ודעת ממעיינות תורת החסידות.

"בכל שנה, ואני בטוח שגם השנה", הוא מסיים ואומר, "כשאנחנו יוצאים מ'צמאה' אני רואה על התלמידים שהם נראים אחרת. אבל אלו לא רק התלמידים. אני עצמי כבר לא ילד והייתי בעשרות רבות של התוועדויות, ובכל זאת גם אני יוצא מ'צמאה' אחר לגמרי".

שעות אחדות לאחר מכן, את בנייני האומה יגדשו בהמוניהן אלפי תלמידות אולפנה מכל רחבי הארץ. בסיום היום הזה אנחנו משוחחים עם הגב' חוה חדר, רכזת חברתית באולפנת אלומה, שדות נגב.

"ב'צמאה' יש התרוממות גדולה", היא מאבחנת תחילה כאשת חינוך, "בעיקר יש כאן ניגון שנוגע, שבוקע מתוך הנשמה ומגיע לכל אחת בנבכי הנפש. ההפקה היא בסדר גודל עצום, ורואים שחשבו על הפרטים הגדולים והקטנים. זו לא רק הופעה. זו מסכת שלמה שבסופה מתעלת כל תלמידה ללמידה ועשייה משמעותית יותר. אנו עושים הרבה פעמים שיתופי פעולה עם מדרשת מעיינותיך, ומבחינתנו זהו אירוע שיא".

אחרי ההקדמה העקרונית הזו, בא הגילוי האישי. בנה של חוה, אורי יצחק חדר הי"ד, נפל בעזה בכ"ה בסיון אשתקד. "הוא היה לוחם בחטיבת הנח"ל. בעת שהוא וחבריו מאיתמר חיפו על פיר שנחשף, התפוצץ עליהם מטען חבלה. מותו של אורי נקבע במקום. חבריו נפצעו. חלק מהם חזרו ללחימה כבר באותו שבוע, ושניים מהם היו פצועים קשה והם עד עכשיו בשיקום, אבל בשבוע שעבר נערכה סעודת הודיה לאחד מהם".

כאם שכולה, מצביעה חוה על צמאה כמקום שבו מקבלות התלמידות תעצומות נפש. היא עצמה שיגרה ל'צמאה לנוער' באחד מאירועי הבנים את בנה, אחיו ייבדל לחיים טובים של אורי הי"ד, ששיתף ממבט אישי על ההתמודדות האישית שלו עם הכאב בכוחה של תורת החסידות ועבודת השמחה.

על התלמידות שבאו למקום ביום הזה, היא מספרת: "כולן מתגוררות בעוטף עזה. הן חוו את הפחד בשמחת תורה, את הפינוי ואת חוסר הוודאות. האולפנה העתיקה את מקומה אל יד בנימין ושם למדנו. רק לפי כמה חודשים התחלנו לחזור לשגרה".

ההתלהבות מ'צמאה' מדביקה את כל בני ובנות הבית. בתה של חוה היא מנכנת בכיתה ח' בנגב סיני. למרות שבית הספר שם לא הוציא את תלמידותיו ל'צמאה', היא כמנכנת העלתה את תלמידותיה לאוטובוס ציבורי והן עלו לירושלים. "העוצמה החסידית שהכתה בהן העניקה להן את החוסן הנפשי שהן היו זקוקות לו כל כך".

כשיצאנו אל הלילה הירושלמי הקריר אחרי היום הארוך הזה, ידענו: את אש הכיסופים הללו אי אפשר לכבות, ואת המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק.

תוכן לימודי בקמפוס המרווח של המדרשה בכפר חב"ד.

תוך כדי שיטוט בחדר המורים, אנו פוגשים בראש הישיבה התיכונית בנחלים, הרב שי גלעם, שהגיע הנה עם לא פחות ממאה תלמידים.

"זו הפעם השנייה שאני בא עם התלמידים ליום של 'צמאה' בירושלים", הוא אומר לנו, "ואני רואה ומרגיש שהיום הזה מחבר אותם לחסידות וליראת שמיים ולעבודת ה' מתוך חשיבה אישית והקרבה פנימית".

"אם מישהו עלול היה לחשוב בטעות", אומר הרב גלעם, "שבמופע של 'צמאה' לומדים התלמידים לעבוד את השם רק דרך הרגליים באמצעות ריקודי שמחה, הרי שהתוכנית כולה מעניקה כלים לשעבד את המוח והלב, בדרך הסלולה שהאיר בעל התניא, ולדעת שקרוב אליך הדבר מאוד, בפך ובלבבך לעשותו".

הרב אברהם ישראל, מנהל בית ספר בקרימה, מגיע ל'צמאה' לנוער עם כחמישים תלמידי שתי כיתות ח' במוסד החינוכי בניהולו, זו השנה השלישית ברציפות.

"אני עצמי", הוא מעיד על עצמו בכינוי שהחל להיות רווח כמסתבר, "יכול להיקרא 'איש צמאה'. כבר יותר מעשור שאני לא מחמיץ אף שנה את ההשתתפות ב'צמאה'. מובן מאליו שגם בכל הקשור לתלמידי בית הספר, אני כל הזמן מחפש דברים שיכולים להעניק להם ערך מוסף, אבל חיבור של ילדים כאלו לתורת החסידות ולמסרים שלה הוא דבר שנחשב עד לפני שנים לא רבות כחלום שבלתי ניתן להגשמה, והנה זה פשוט קורה".

"במשך היום הזה כולו, מכנס הפתיחה העוצמתי ועד המופע הגדול, יש כל הזמן חשמל באוויר. והוא לא נשאר רק פה. אני פוגש תלמידים בוגרים ומשוחח איתם, ורבים מאוד מהם אומרים לי: 'צמאה' חולל בי את המפנה".

"החשמל מתחיל כבר מהתורים בכניסה", אומר הרב ישראל. "כשאתה רואה אלפי תלמידים שנוהרים לכאן עם מוריהם ומדריכיהם מכל הארץ, אתה מרגיש שיש

עצמם כאן ועכשיו החלטה של מסירות נפש - עד הסוף, עד הניצחון: בתורה, בתפילה או במעשים טובים.

ובעוד אלף הנערים הראשונים עושים את דרכם לתחנות הבאות, נכנסים אל הפתח הקדמי של אולם התצוגות אלף בני הנוער הבאים...

יוצאים ממצרים

אין מרצפת פנויה בכל הקומפלקס של בנייני האומה שאינה מנוצלת השבוע הזה לטובת 'צמאה' והבאים בשעריו. לאורך כל מה שקרוי מסדרון אורנים, מקדמת את פני הנערים 'תערוכת התפילה'. אלו תריסר עמדות מפוארות, שבמרכז כל אחת מהן מתנוססת תורה של האדמו"ר הזקן או ציטוט מדברי הרבי מלובביץ' ז"ע אודות עבודת התפילה, כשהתורות הללו מומחשות להפליא באמצעות סרטוני בינה מלאכותית.

כך למשל, המשל הידוע של בעל התניא על המלך שמקרב איש פשוט ואביון מדלת העם, מרים אותו מאשפתות ומביא אותו אל ארמונו ומפגין כלפיו קרבה עצומה - מקבל כאן משמעות ויזואלית מרהיבה שמכוחה מובן הנמשל על הזכות הנפלה בחלקו של יהודי, בן לעם סגולה, שהקדוש ברוך הוא, מלך מלכי המלכים, בחר בו ואוהבו והעניק לו את התורה והמצוות.

על הפתח למתחם מיוחד מתנוסס השלט "חדר מורים". לכאן מוזמנים המורים, המחנכים והמדריכים של הישיבות התיכוניות והאולפנות המלווים את תלמידיהם. כאן הם נחשפים לתוכניות הלימוד בחסידות שמציעה להם 'מדרשת מעיינותיך' למהלך השנה הבאה עלינו לטובה.

הקשר עם מוסדות החינוך בכל רחבי הארץ, המשנע רבבות אל אירועי צמאה לנוער, הוא תולדה של שיתוף פעולה פורה על פני כל השנה כולה, בהם נרקם קשר חווייתי עם למעלה מ-30 אלף תלמידים בפעילויות שונות וימי שיא במוסדות עצמם, כמו גם באירוח של

הכנינג של חסידות

נסיום מושב הפתיחה של היום המשמעותי הזה הסתערו התלמידים על הפנינג החסידות שחיכה להם בקומת הביניים של בנייני האומה, כשתחילה הם נעצרים בחללה הגדול של "תחנת הריקוד". אחרי ההתרגשות וההפנמה של השמחה ומסירות הנפש כדרך חיים, בא תור הרגליים להתרומם טפח מעל הקרקע. מסך ענק, המתוח מהתקרה הגבוהה עד הרצפה, ממחיש לצעירים לקול צלילי ניגונים חסידיים את תנועות הריקודים והם נסחפים במהירות בהתאם לקצב. האווירה השלטת כאן היא, אם להשתמש במילות הפסוק, "כי בשמחה תצאו" – במשמעות החסידית הנודעת שלו: באמצעות השמחה יוצאים מהדכדוך והמרמה השחורה. רגליהם של הנערים קלות כשהם מטפסים על המדרגות הרחבות, נעצרים באמצע להדביק את פתקי פרטיהם על לוחות המעשים הטובים, ומזנקים אל רחבת הפנינג על 13 תחנותיה.

כדי להקיף בו זמנית את אלפי התלמידים, כל נקודת אתגר בהפנינג מוכפלת בארבע נקודות זהות. כך יכולים הנערים להתחלק לקבוצות ולהקיף את האתגרים כולם. ראשונה היא תחנת "תנועה של מצווה". בזו אחר זו מוצגות בפני הנערים מצוות בפנטומימה, ועליהם לגלות מה הן. מצוות הנחת תפילין, נטילת ידיים, קידוש ועוד – מוזהות בחדוות נעורים, כשכל חמש מצוות שזוהו מזכות את הקבוצה וחבריה בכרטיס גירוד. נציג אחד מהקבוצה עומד כשפניו אל מול המסך. שאר חברי הקבוצה,

עם הגב למסך כשפניהם מול הנציג המציג בפניהם בפנטומימה את המושג המופיע על המסך, ועליהם לזהותו. זיהוי נכון מביא להצגת מושג חדש ולהחלפת הנציג.

בתחנה "פלייליסט של מנצחים" ניצבים הנערים אל מול נגן גיטרה שמשמיע בפניהם תו של ניגון חסידי ועליהם לזהותו. בינם לבין הנגן חוצץ מחסום ובחזיתו ארבעה באזרים (מתג עגול ענק שבהכאה נמרצת עליו נשמע קול חזק ובו זמנית מהבהב המספר במסך המנקד את הישגי כל קבוצה). כל עשרה נערים מתמקמים מול באזר אחד. הקבוצה שמזהה ראשונה את הניגון לוחצת על הבאזר ומכריזה את שם הניגון. כל הצבעה נרשמת אוטומטית בלוח לפי מספר הבאזר ומדרגת את הקבוצה בהתאם. "הושיעה את עמך", "פדה בשלום", "אימתי קאתי מר", הם חלק מהשירים שהנערים מזהים בשאגה אדירה והאווירה תוססת וגועשת.

התחנה "חיבור מנצח" מאתגרת יותר. התלמידים נדרשים לקרוא במהירות קטעי מידע מעולם החסידות. האתגר שלהם יהיה לחבר תשעה ריבועים של מושגים בחסידות לפאזל, בהתאם לזמן נתון. קבוצה שהצליחה לחבר פאזל מקנה לכל חבריה כרטיס גירוד. "בניין של אמונה" זהו שמה של תחנת האתגר היותר מורכבת המצפה לנערים במתחם. לקבוצה מוגשים 30 חלקים גדולים מאוד של משחק. על החלקים מופיעים חצאי פסוקי אמונה. על הקבוצה לבנות מגדל יציב מכל חלקי המשחק. כשהמגדל בנוי, המדריך יקריא מחצית מפסוק הקשור לאמונה וביטחון. על כל קבוצה למשוך את הקובייה עם החצי השני של הפסוק מהמגדל מבלי שהוא יתמוטט. הקבוצה שהוציאה את מספר האבנים הגדול ביותר מבלי שהמגדל יתפרק, זוכה בכרטיס גירוד.

מעבר למתחם, בינות לכתליו של אולם סגור, מצפה לנערים תחנה עם אתגר מעמיק יותר: "תחנת כוח". כאן טועמים הנערים קטעים של לימוד חסידות. כל קבוצה בוחרת כרטיס לימוד שבו היא מעיינת ולומדת היטב. כשהמדריך ניגש אליהם ומבקש מהם להטיל קובייה, עליהם להשיב נכונה לשאלות ממוספרות על מה שלמדו זה עתה.

התוועדות על רגל אחת

בדיוק באותה שעה, בעוד החלל הגדול של ההפנינג גועש ורועש באתגרים השונים שבהם שרויים הנערים – אלו מהם שבחרו, בהרשמה מראש, את האופציה הזו – מכונסים באולם אורנים. תחת השלט "מפגש השראה" נערכת כאן התוועדות של ממש על פני חצי שעה.

הקבוצה שאותה ליווית זוכה להתוועדות עם הרב משה שילת. למרות שכל 'שבוע' החסידות' הזה על שלל אירועי נישא על מוטת הכתפיים שלו, יושב הרב שילת נינוח על בימה מוגבהת ומקנה לשומעיו הצעירים הנגשה מוחשית מעולמה של החסידות.

כשלוש מאות נערים בחרו הפעם את הפריבילגיה הזו. על חזותם אפשר להכיר שהם

נמנים עם אסכולת התלמידים שגם בהפסקת הצהריים כנראה יעדיפו לפטפט בשולי החצר במקום להסתער על הכדור. אין כאן מחיאות כפיים סוערות או שאגות של אושר למשמע משפט מחץ. "תגידו", אומר הרב שילת לנערים צמאי הדעת שמולו, "מה לדעתכם משקף תנועה עמוקה ביותר בנפש: לימוד תורה או ניגון?". השאלה

הרטורית אינה מחלצת תשובה מיידית. החברים הצעירים מנחשים שהתשובה לא תהיה זו המובנת מאליה, אבל אין בארסנל הטיעונים שלהם צידוק הגיוני לכך.

כך, אולי לראשונה בחייהם, הם מתוודעים למהותו של הניגון החסידי, שאיננו אתנחתא בין פרק לפרק או הזדמנות נאה לשמוח, אלא מבטא את עומק פנימיות הנפש.

ברגעים הללו הרב שילת מעניק למאות התלמידים הצעירים היושבים מולו המחשה מאירה לדברים של האדמו"ר הרשב"ב זי"ע, היורד באחד ממאמריו לשורש הניגון: "וכמו שאנו רואין בקול ניגון, דהתפעלות הנפש בזה הוא למעלה מהשגה והבנה... וכמו כן אנו רואין שעל ידי מתיקות השיר יכול להתעלף עד שתצא נפשו, שזהו מפני עומק השיר"

(המשך תרס"ו עמוד תה).

מכאן עובר הרב שילת לביאור חסידי מתוק למילים מספר תהילים שעליהן מושתתים כל הימים הללו: "צמאה לך נפשי, כמה לך בשרי". שוב יש בפיו שאלה המציתה את סקרנותם של בני הנוער: מילא נפשי, אבל בשרי? מה עושה כאן הבשר? ומה בין צימאון לבין כמיהה? לראשונה שומעים הנערים משמעות חסידיית למושג פְּמָה.

מקרב המתוועדים הצעירים יש גם תלמידים המציעים את שאלותיהם. "האם זה נכון שה'בינוני' של התניא זה המקסימום שאליו אפשר לשאוף?" כך למשל שואל נער אחד. כל אחד מקבל את תשובתו הקולעת, כידי ה' הטובה על הרב שילת המשיב בחן ובחיוך, וההתוועדות הייחודית הולכת ונמשכת.

יפוצו מעיינותיך, כבר אמרנו? ■

מה הקונספציות שגורמות לאנשים לא לעסוק בקירוב?

איתי אסמן

הגעתי לתוכנה הזו אחרי שיחה עם חברים דתיים שאמרו לי שיותר קל לי להציע לחילונים מצוות כי הייתי חילוני, והסברתי להם שזה לא רק בגלל זה, אלא כי אני רואה שכאשר אני מציע להם לקיים מצוות, רבים מהם נענים בשמחה, כמו שאדם מציע לחברו מאכל או משקה טוב. ואז חבריי הדתיים מבית אמרו לי שזה נתפס בעיניהם כמו אבא שאומר לילדו הקטן להגיע לתפילה בלי שהוא רוצה. הסירו דאגה מליבכם, אתם לא האבא והם לא ילדים קטנים אלא מדובר באנשים בוגרים שאתם זוכים לעשות איתם חסד. ב. חשש נוסף הוא המחשבה שהתורה והמצוות זרות להם ואנחנו כביכול מציעים להם משהו זר לאורחות חייהם וזה עלול לעורר סלידה. גם זו קונספציה. אני לא מדבר על העובדה שלכל יהודי יש נשמה וגעגועים פנימיים לקב"ה, וממילא שייכות נשמית לתורה והמצוות, אלא ברמת המציאות הגלויה - רוב היהודים שאנחנו פוגשים לא מנותקים לגמרי מתורה ומצוות, רובם המוחלט עברו בר/בת מצווה, הם שמעו שיעור ביוטיוב של רב בפרשת השבוע, יש להם קרוב משפחה דתי או שחזר בתשובה או שיש לכם חבר בעבודה והמילואים שלא מתבייש ומדבר איתם על המסורת. לכן כשאנחנו פוגשים "חילוני" הוא לא 'טאבולה ראסה' של לוח חלק בלי שום רקע ביהדות, אלא יהודי שיש לו קשר למסורת ישראל ויצא לו כמה פעמים להניח תפילין בחייו, להשלים מניין תפילה וגם לברך על האוכל. את כל זה הוא עשה מתוך בחירה חופשית מלאה ובלי שום כפייה. והוא גם שמח שמדי פעם מציעים לו להניח תפילין ואומר "תודה רבה שהצעת לי והזכרת לי".

לכל יהודי יש קשר ליהדות

הרצון שלו להתחבר לקב"ה ולמצוות לא מתחיל בשום פנים ואופן מאיתנו, אלא הוא קיים שם בלעדינו, בין אם זה ברמה הפנימית או ברמה הגלויה, אנחנו רק מציעים לו מצווה שהוא כבר רצה לעשות אותה קודם ולא הייתה לו גישה, בדיוק כמו להציע אוכל טעים לאדם שרעב או שלא ידע שהוא רעב. היחס של החילונים למצוות הרבה יותר סימפטי ממה שחושבים דתיים מבית, 'ראש יהודי' ערך בעבר סקר שהוכיח שיש לחילונים סימפטיה גדולה למצוות הנחת תפילין והם אוהדים את המצווה גם כשהם לא תמיד מקיימים אותה. נסו וגלו בעצמכם. אשמח אם גם תוכלו לעדכן אותי ולשלוח לי סיפורים בדוא"ל או בטלפון האישי.

רבות כתבתי במדור הזה על מצוות הקירוב וחיבתה, במיוחד בתקופה ההיסטורית שאנחנו נמצאים בתוכה, אחרי ביסוס בניין החול של שיבת ציון הגענו לשלב של הפחת הנשמה, קומת הקודש הולכת ומתבססת. חשוב להבין שקומת הקודש היא לא "פריבילגיה" או תוספת שאפשר להסתדר בלעדיה. בלי קודש, גם החול לא מחזיק מעמד, כדברי חז"ל בפרקי אבות "אם אין תורה, אין דרך ארץ". זה נכון, מדינה צריכה כלכלה חזקה וביטחון יציב. אבל מדינה ששייכת לעם ישראל, עם קודש, חייבת גם רוח ונשמה, ובלעדיהן היא מתמוטטת. הסיבה שבתי המקדש נחרבו ויצאנו לגלות זה לא בגלל שלא היה לנו צבא חזק אלא בגלל סיבות רוחניות, שפעלנו בניגוד לתורה ובגדנו בנשמה האלוקית שלנו, גם ברמה האישית וגם ברמה הציבורית. כל הקיום שלנו בארץ ישראל תלוי אך ורק בשמירת התורה ומצוותיה. אלו פסוקים מפורשים בתורה. זה נכון שכדי לנצח את האויב חייבים צבא וכוח אדם, אבל כשאין רוח - הכל נובל, כי לא יודעים על מה להלחם. אחרי שהתברר לנו בשכל שחייבים לעסוק בקירוב בעת תחיית הקודש הלאומית, צריך לבדוק מדוע אנשים חוששים להציע ליהודים להניח תפילין, לקבוע חברותא, להציע לברך ועוד. יש לכך כמה סיבות וקונספציות ואמנה כמה מהן: א. החשש מכפייה דתית - אני לא מדבר על הפחדות והקמפינים המטופשים של "ההדתה", אלא חשש אמיתי של אנשים שלא רוצים להתערב לאנשים בחייהם הפרטיים. בהצעה של תפילין או נרות שבת יש, לכאורה, משהו 'פולשני' של חדירה למרחב הפרטי. אנשים דתיים מבית עוד יותר חוששים מההיסטואציה הזו כי זה מעלה להם זכרונות מהעבר, שההורים שלהם ביקשו מהם לקום לתפילה בעל כורחם וההזמנה של אדם לתפילה מעלה להם אסוציאציות דומות וממילא חשש מהצעה של כל דבר דתי ליהודי חילוני. מצטרף לזה קמפיין ההדתה שמצייר כל הצעה דתית כאקט של כפייה שמשניאה את היהדות. אז הרשו לי לחדש לכם, שדווקא בגלל שהיהודים שאתם פונים אליהם, לא היו להם הורים שהכריחו אותם לקום לתפילה, אין להם את הרתיעה מההצעה הזו, זה לא מעלה להם זכרונות ילדות מהסיבה הפשוטה - שבילדותם הם לא שמרו מצוות, ממילא הגישה שלהם כיום כשהם בוגרים לתורה והמצוות מגיעה ממקום הרבה יותר בחירי וזה לא נתפס בעיניהם כאקט של כפייה.

Asmanitai@gmail.com

להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

גם אתם יכולים להוסיף תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי - 054-839-3457

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"
 9 ספרים רק ב-399 כולל משלוח עד הבית!
 ערכים עם חיוך!
 להזמנות: 052-5665005, 02-6791122, www.roschy.org

בואי להשפיע בתל אביב!
 מוזמנת ליום סיירות באחד מימי שלישי
 18.2 שבט | 11.2 שבט | 4.2 שבט
 מרכז שיעורים • מדרשה לבעלות תשובה
 קהילה חמה • שבתות ואירועים • חברותות וקשר אישי
 התפקיד מצריך תקשורת בין אישית, יכולות ארגון ורמה תורנית גבוהה
 לפרטים: עדין 051-5650067

ככל שאני יותר זועקת, הוא יותר הולך ומתנתק

שלך וכך גם המציאות והחיים יהפכו להיות כאלה. לסיים, אני חוזרת שוב: כשאני סוערת או כואבת כל רגש אחר שמציף אותי אז אני שואלת את עצמי: מה אני מרגישה? מה אני חווה? יש אותי ויש את מה שאני חווה... אני חווה עכשיו ולזול אני חווה שקיפות ממש לתת לרגש הזה, לכל האנרגיה הזאת לעבור דרך.

זאת אנרגיית חיים. אנחנו לא שופטות אותה כשליילית או חיובית. צריך להסכים לחוות את זה ממש ולתת לזה שם: כשאת חווה שקיפות איפה את מרגישה את זה בגוף?"

"בבטן" ענתה "איזו תחושה פיזית זה מייצר?" שאלתי "כיווץ"

"מה היית רוצה להרגיש?" "הייתי רוצה להרגיש שמכבדים אותי, שרואים אותי..." ענתה מרים

"כשאת מרגישה שמכבדים אותך ורואים אותך, איך זה מרגיש בגוף?" שאלה

"תחושה של התרחבות. נשימה נקייה" ענתה "מה יגרום לך להרגיש את זה?" שאלתי "שירון יבדוק מה שלומי ואיך ישנתי לפני שהוא יוצא לרכיבה על אופנים עם חברים."

"ממש תסכימי להרגיש בגוף איזה תחושות יש בך כשהוא מתעניין. זה התדר שאת צריכה להיות בו."

לסיים, תשאלתי את עצמך אילו פעולות את יכולה לעשות עבור עצמך שיכולות לתמוך בך כרגע?"

"מה למשל?" שאלה "מקלחת בעלימה, כוס קפה עם חברה... כל דבר שישמח אותך."

כל רגש שמגיע ועולה, הוא עולה כדי לעבור ריפוי.

הנפש מזהה שאת עכשיו בשלה לפגוש את הכאב הזה שסביר להניח שלא נוצר מידון.

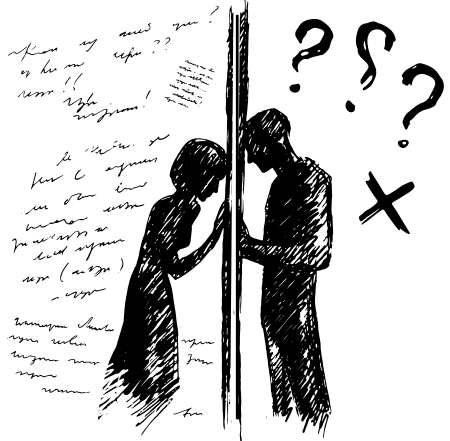
הוא כנראה רגש שמוכר לך כבר מהילדות. ככה המערכת הנפשית מנקה אותנו שוב ושוב עד שהוא מתחיל להופיע פחות ואולי כמעט ולא.

אנחנו במסע משותף של נשמה בתוך גוף בדרך למיזוג, בדרך לגילוי.

כמו שכתב הרב קוק: "כל פעם שהלב דופק דפיקה רוחנית באמת, כל פעם שרעיון חדש ואצילי נולד, הרינו מקשיבים."

כמו קול מלאך ד' דופק, נוקש על דלתי נשמתנו, מבקש שנפתח לו את פתחנו, למען יופיע אלינו בכליל הדרו..."

(הרב קוק, שמונה קבצים, ג שלט)

רוצה להרגיש, בואי רגע ננסה. בואי תנסי דרך הכאב הזה לזהות מה היית רוצה להרגיש"

"הייתי רוצה להרגיש חשובה, עטופה, בטוחה, שאיכפת ממני, יקרה..." השיבה מרים

"כשאת מתחילה לעבוד ולתרגל את התדר הזה, הוא ימשוך אליך מציאות שתגדיל ותניע עוד מהאנרגיה הזאת במציאות שלך וכשתייצרי מבנים עם דוגמאות ממשיות בתדר הזה, הם יתחילו להופיע בחיך"

"למה את מתכוונת דוגמאות?" "איזה יחס היית רוצה שירון יתייחס אליך, איך היית רוצה שיתעניין בך? איך הוא ישמח אותך? את מתחילה לייצר מבנים בדמיון של הסיטואציות האלו שבהם ירון ממוקם באופן שהכי יתמוך בך."

לדוגמה: שהוא מקשיב בקשב גבוה, מחבק, מכין לך ארוחה, קונה לך מתנות וכו... כשאת תלכי בכל יום עם המבנים האלה שגורמים לך להרגיש את הנחת, ההשיבות, השמחה, המלאות והבטחון זה יגרום לך גם להרגיש כמה את ראויה לזה וזה כבר יהיה בדרך אליך.

בצורה שבה את עובדת היום, את עובדת מאוד מאוד מאוד קשה ומקבלת מעט"

"נכון, ככה גדלתי. שרק אם עובדים קשה אפשר לראות תוצאות" התחילה לדמוע "יש עבודה קשה שהיא מבורכת שמגיעה מתוך חדות עשייה."

יש עבודה קשה שהיא תסכול של חוסר הצלחה וממנה אנחנו נלמד להפטר.

את באת לכאן על מנת לקבל את החוויה המשמעותית הזאת של מי שאת בעומק, שאת אשה מדהימה שראויה לקבל את כל היחס הכי יקר שיש. ככל שתתרגלי את ההתמקמות הנפשית הזאת, את התדר הזה כך הוא יהפוך להיות ברירת המחולל

"לא נשאר לי יותר מילים. הסברתי לו מה אני מצפה שהוא יעשה ואיך אני צריכה שהוא יתנהג בכל שפה אפשרית.

ניסיתי בעברית, אנגלית, פנטומימה, שפת הסימנים ואפילו גוגל טרנסלט התחיל להתקע מרוב מאמץ..."

או שהוא פשוט לא מבין או שעדיין לא גיליתי את השפה שאני צריכה להשתמש בה על מנת שהוא יבין אותי..." אמרה מרים בייאוש

"הבעיה היא לא ממש בשפה אלא יותר בתנועה הנפשית" הסברתי

"למה את מתכוונת תנועה נפשית?" שאלה מרים "מה קורה לירון כשאת מסבירה לו את כל מה שאת מצפה שהוא יעשה?" שאלתי

"ככל שאני יותר זועקת את זה, הוא יותר מתרחק ומתנתק" ענתה מרים

"בעצם, ככל שאת מנסה בכח לתת מענה לתחושת החוסר על מנת להשיג את מה שאת רוצה מירון ככה את מוציאה המון אנרגיה החוצה ורק גורמת לירון להתרחק ממך."

כל הזעקות האלה שאת זועקת שאת סובלת ובודדה הם מבטאים מחסור וכאב גדולים מאוד שלא מביאים לך את המענה שאת כל כך זקוקה לו..."

"או מה אני יכולה לעשות?" שאלה מרים בחוסר אונים

"קודם אנחנו צריכות לזהות את הרצון האמיתי והמדויק שמסתתר מאחורי הזעקות האלה" עניתי "את רוצה להגיד לי שכשאני אומרת לירון שאני רוצה שהוא יתחשב בי, שיראה אותי ולא יזלזל בי, זה לא הרצון האמיתי שלי?" שאלה

"זה התסכול שלך שזועק" עניתי "אז מה אני צריכה לעשות?" שאלה מרים

"להתחבר לאותה תחושת תסכול קשה ולהבין: איך היית רוצה להרגיש?"

הכניסה הזו לעומק תאפשר לך להתחבר ולהסכים להרגיש את החסרון שלך שמבקש להתמלא.

שם בעומק יש באמת את הרחשים העמוקים של הרצון והתבונה של מה שאת ראויה ונועדת לקבל"

"לא ממש הבנתי איך זה מוביל אותי למקום הזה?" שאלה מרים

"כשאת מסכימה להיות עם הכאב, את נותנת לכאב להוביל אותך לבריור הנקי והפנימי של איך היית רוצה להרגיש? איך היית רוצה שיתייחסו אליך?"

את לוקחת את תחושת הבדידות הקשה שאת מרגישה או תחושת השקיפות ושואלת את עצמך: איך אני מרגישה עכשיו? מה כואב לי עכשיו? ואז את מסכימה לחוות את זה בגוף"

"זה מרגיש לי מאוד מאיים וכואב" הגיבה מרים בחשך

"אבל רק אם תעברי דרך הגוף, דרך הכאב הזה, רק אז תוכלי באמת לשאול את עצמך איך היית

על אחריות!

הגישות השונות לסוגיית הקירוב לא נולדו היום, הכול התחיל עוד כשליוסף טרם הייתה חתימת זקן < מהי כתונת הפסים שלך, ומה קרה לחסיד הקנאי שגרם לו להפוך את צורת הסתכלותו > ואחרי הכול: מה באמת היה שם מאחורי מחלוקת האחים?

האמת. זה הביא אותי להבנה שבעצם כל יהודי הוא בן! בנו של הקב"ה - 'בנים אתם לה' אלוהים, וכמה רוצה ומצפה האב לבניו שיחזרו הביתה, ואשרי מי שמשיב את בניו של מלך מלכי המלכים להיכלו". חברים יקרים, למרות שכפי שהשכיל אותו יהודי לראות בעצמו, הדרך הנכונה להשפיע על הזולת - ובפרט בזמננו - היא על ידי קירוב כל יהודי ולא בניתוק מגע עמו, אי אפשר לבטל לחלוטין את ההיגיון והחשש שהוביל חוגים אחרים לנקוט בהסתגרות והתרחקות. האדם הוא "מדיני" בטבעו ודרכו להימשך אחר סביבתו וחבריו, כפי שקובע הרמב"ם וכפי שהמציאות הפשוטה מוכיחה. משום כך, יש יסוד לטענה שעלינו להישמר מאוד מפני רוחות זרות ולשמור מרחק ממי שהושפע מהן, ולהשקיע את מאמצינו בעיקר להתעלות וצמיחה רוחנית שלנו עצמנו.

האמת היא, שאמנם יש לנקוט בזהירות ולהישמר מאוד מפני כל השפעה שלילית, אבל בד בבד אין לנו להפקיר את מצבם הרוחני של אחינו בני ישראל לגורלם. יש לנו תפקיד וערכות כלפיהם, וממילא גם ניתנים לנו הכוחות לבצע אותו מבלי לרדת ממדרגתנו הרוחנית, ואדרבה. ניתן לחשוב שהבדלי הגישות בכל הנוגע לפעולות של קירוב והשפעה על הסביבה - חדשים הם, אבל האמת היא שהשורש שלהם קדום מאוד וכן אלפי שנים. ויכוח דומה התנהל כפי שנראה להלן, כבר בין יוסף לאחיו...

זה היה לפני כמה שנים. באותו זמן היה לנו קשר עם בחור מקומי מאנטוורפן שבא ממשפחה חסידית, אך למרבה הצער ירד מהדרך. הקשר אתו היה רציף, מלווה באהבה ואכפתיות והושקעו בו זמן רב ומחשבה. ברוך השם, ההשקעה בבחור נשאה פרי והוא חזר לעצמו ועלה מחדש על דרך המלך.

זמן-מה חלף, ופעם אחת בזמן שישבנו בהתוועדות בבית חב"ד נכנס לפתע אביו של הבחור המדובר, נעמד על כיסא ואמר שהוא "רוצה לבקש סליחה... והוא הסביר:

"אני משתייך לחוג שאינו גורס את דרכה של חב"ד ב"קירוב רחוקים", משום שאצלנו התפיסה היא שאם משהו פורק מעליו עול מלכות שמיים, צריך לקיים כלפיו את אזהרת חז"ל 'אל תתחבר לרשע' - לנתק אותו כל מגע ולהוציא אותו מחוץ למחנה. אנחנו חוששים שמתוך כוונות טובות של קירוב, נגלה שאנחנו עצמנו מתרחקים...". הוא עצר לרגע את שטף דיבורו, וכעבור רגע סיפר בקול נשבר על חוסר האונים שאחז בו כשבנו ירד מהדרך: "ואז זה קרה אצלי בבית..."

"אחד מילדיי, בשר מבשרי, התדרדר מאוד מבחינה רוחנית עד שעזב הכול, אבל הכול", הוסיף וחידד. "לא ידעתי את נפשי מצער ולא ראיתי דרך להשיב אותו לחיי תורה ומצוות. אלו שהצילו אותו, הייתם אתם - חסידי חב"ד. מבחינתי, חוללתם נס של תחיית המתים! אני רוצה לבקש סליחה; כשהדברים הגיעו לבני, כל כך שמחתי שאתם מקרבים אותי, מרעיפים עליו חום ואהבה ומחזירים אותו לעצמו ולדרך

המניע לגישת השבטים איננו אגואיסטי חלילה, אלא שהם סברו שכל מגע והתעסקות עם העולם, בהכרח יורידו אותנו. הארציות תמנע מהיהודי חיבור לרוחניות. העולם שלנו מלא ביצרים ודברים נמוכים, כך שאין מנוס מהסתגרות והקמת גדרות וסייגים. **בהתאם לכך הם בחרו להם את רעיית הצאן כמקור פרנסה, בידועם שהיא תאפשר להם לחמוק מהמולת העיר וכל הכרוך בה.** הם ראו בהתבודדות ובניתוק היחסי מהעולם, כלי הכרחי כדי לשמור על רמה רוחנית גבוהה. ההתבודדות, היא שמאפשרת קשר עמוק עם החוויה הרוחנית. כך נרמז בפסוק "היתה יהודה לקדרו" - עבודת ה' מצריכה התקדשות והיבדלות.

כשהיה ה'רשף' מקוצק ילד צעיר, הוא הרבה לצאת מן העיר אל השדות והיערות ולהתפלל שם בהתבודדות. פעם שאל אותו אביו: מענדל'ה שלי, הרי "מלוא כל הארץ כבודו", הקב"ה נמצא בעיר כמו בשדה, למה אתה מרחיק ומתפלל דווקא בשדה וביער?

השיב הילד הצעיר לאביו: אבא, ודאי שהצדק איתך - הקב"ה נמצא בכל מקום, אבל מה אעשה שאני מוצא אותו דווקא שם...

השבטים החזיקו בדעה שבשביל שאנחנו נמצא את הבורא, עלינו לנהוג בפרישות ובהתנזרות מהעולם. "הן עם לבדד ישכון". אסור לנו לאכול מפתם ולשתות מיינם, אל לנו להתחבר אל האומות, שכן רק כך נוכל למלא את השליחות שלנו בגילוי אור הנשמה שלנו, בלי שרוחות זרות ייכנסו בשערי מחננו.

אבל ליוסף הייתה דרך שונה. הסימנה שלו הייתה: "לתקן עולם במלכות שדי". השאיפה שלו הייתה ש"כל בני בשר יקראו בשמך". הוא לא נזח את התקווה להפנות ולהטות אל ה' גם "רשעי ארץ", והאידיאל שלו היה לעשות ולפעול כדי ש"יכירו וידעו כל יושבי תבל... ויקבלו כולם עליהם את עול מלכותך" באהבה.

יוסף סבר שתפקידם של בני ישראל בעולם איננו מצטמצם ומסתכם בהם עצמם, אלא זהו תפקיד אוניברסלי - "ונתתך לאור גוים". בכוחנו ומחובתנו, טען יוסף, להאיר לא רק את עצמנו אלא גם את העולם. ואין סתירה בין הדברים - אפשר גם להאיר אותו וגם להישאר מחוברים בכל הווייתנו לרוחניות וקדושה. בכל אופן, מה שברור הוא שיש על כתפינו אחריות רבה ש"ידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלוקי ישראל מלך". האידיאל הזה בער בו!

בדרך זו מסביר הספורנו את דבר ה' לישראל לקראת מתן תורה: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", כצו המורה להם: "כי תהיו ממלכת כהנים להבין ולהורות לכל המין האנושי, לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד"... וכך פוסק הרמב"ם להלכה, שיש לכל יהודי חיוב להשפיע על אומות העולם לשמור את המצוות בהן הם מחויבים ולהאמין באחדות ה'.

כנגד כל הסיכויים וספקנות השבטים, יוסף אכן הוכיח בגופו שדרכו צדקה וצלחה. הוא נשאר בצדקותו בכל תחנות חייו וגם השפיע לטובה על סביבתו. כשהיה עבד לפוטיפר, הוא הביא אותו להכרה שה' הוא

לאחר שיוסף נשבע ליעקב אביו שידאג לקבור אותו בארץ ישראל עם אבותיו, מספרת הפרשה שיעקב השתחוה לו: "וישתחו ישראל על ראש המיטה". כמה הסברים יש לסבת השתחוואה של יעקב; אחד מהם הוא שהשתחוואתו הייתה הודיה לקב"ה על "מיטתו שלמה" וכל בניו, מבלי יוצא מן הכלל, צדיקים ושלמים ביראתם. **אין זה דבר של מה בכך. חינוך ילדים הוא אף פעם לא מובן מאליו, לא כל שכן כשמדובר על משפחה ברוכה שבה שנים עשר בנים...**

אלא שבאופן טבעי מתעוררת השאלה: האם באמת מיטתו שלמה? הרי בניו כמעט והרגו את אחיהם! מתוך אדישות לתחנוניו הם זרקו אותו לבור מלא נחשים ועקרבים ואחר כך מכרו אותו לעבד! כיצד, אם כן, אומרים חז"ל שהיו כולם צדיקים "ולא היה בהם רשע"?

מסביר האר"י הקדוש שאחי יוסף לא התנכלו לו בשל קנאת אחים פשוטה, מתוך רשעות וצרות עין, אלא משום שחששו שיוסף הוא "שיריים" של הקליפה שנפרדה מאברהם ויצחק כשיצאו מהם ישמעאל ועשו, והמשפחה עדיין לא נטהרה לחלוטין. כלומר, הייתה בין השבטים ליוסף מחלוקת עקרונית ומהותית, כזו שגרמה להם לחשוד שיוסף ודרכו יונקים מהסטרא אחרא ואחרים רעה... כאשר השבטים "התנכלו אותו להמיתו", זה היה משום שחששו שיוסף מעמיד את דרך היהדות בסכנה וראו בו כעין "רודף" שמצוה להמית אותו.

אבל בשביל להבין את ההבדל התהומי שהיה בין שיטתו של יוסף בן-הזקונים לזו שבה החזיקו אחיו, נקדים:

הן העולם הגדול והן ה"עולם קטן זה האדם" - שניהם נקראים "עולם" מלשון העלם, משום שיש בהם חלקים נסתרים ונעלמים, רבדים סמויים ומוצפנים. למרות שהקב"ה ברא את העולם במאמרו ומצוי בכל פרט ופרט שבו שהרי "מלוא כל הארץ כבודו", בכל זאת טביעת האצבע שלו לא ניכרת בגלוי, ורבים יכולים להתהלך בתחושה שהעולם נברא ומתנהל מאליו.

כך גם בנו עצמנו יש רבדים נסתרים ונעלמים, מחופים בשכבות רבות של קליפות המכמינות אותם היטב. לכל יהודי יש נשמה אלוקית "חלק אלוקה ממעל", אבל ישנם כאלה המתכחשים כליל למציאותה של נפש כלשהי בתוכנו, ובטח שאינם חשים ומכירים במציאותה של נשמה אלוקית הבורעת בתוכם.

הדרך להסיר את הלוט מעל ה"א-ל מסתתר" בעולמנו, כמו גם לגלות את הנשמה האלוקית ושאר הכוחות שניתנו לנו, היא רק על ידי עבודתנו שלנו. בשביל שהעולם יאיר באור הקדושה, נדרש שמישהו ייקח את "נר ה' נשמת אדם" שלו ויאיר בו את סביבתו.

בנקודה הזו נוצר ויכוח עז בין יוסף לאחיו. השבטים סברו שהמיקוד של יהודי בעבודתו איננו כל כך להאיר את העולם שבחוץ, אלא להאיר את נפשו שלו. נשמתנו ירדה לעולם, טענו השבטים, כדי להאיר את ה"עולם קטן" שלנו ולגלות את מה שנעלם בתוכנו.

"בשבילי נברא העולם" - בשביל להאיר את העולם וההעלם שלי! מהי שליחות חייו של היהודי? להתחזק באמונה, יראה ואהבה, ולהתייגע למען התעלות והתקדשות עצמית.

מה יהיה עם העולם? מי יאיר אותו? זה לא מענייננו.

בשכונת נוכי ממרא החדשה בקריית ארבע

להשכרה

כניסה מיידית
דירה 5 חדרים
עם מרכסות

למכירה

פינוי גמיש
דירה למגורים
5 חדרים
152 מ' בפלס אחד
+ חלל עבודה פתוח

050-49-22-705 | קובי

חנוכיית דרכי נעם בנתיב העשרה

מזה למעלה מעשר שנים נוהגים תלמידי כיתה יב' בישיבת דרכי נעם בפתח תקווה לבקר בישוב נתיב העשרה שעל גבול הרצועה, כדי להתרשם מהחיים החלוציים והערכיים במקום. לאחר טבח שמחת תורה בו נפלו עשרים מבני הישוב בידי מרצחים, יצאו תלמידי הישיבה לבית המלון בו התארחו מפוני המקום כדי לנסות לעודד ולחזק. לאחרונה ביקרו התלמידים בישוב עצמו, כאשר הפעם הם זכו גם לשמוע את סיפורי הגבורה מה7.10. בסיום הביקור הוענקה לראשי הישוב חנוכיה מתנת הישיבה ועליה דברי הערכה ועידוד לעומדים בחזית בימים ההם בזמן הזה

הנותן כוח לעשות חיל, וכמו שכתוב: "וירא אדוניו כי ה' אתו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו". כך גם היה בבית הסוהר כאשר הכריז ש"לא לוקים פתרונים". וכשפרעה ביקש ממנו לפתור את חלומותיו, הוא הכריז כי "אין החכמה משלי, אלא אלוקים ייתן ענייה כפי לשלום פרעה". בהמשך הוא גם הביא את המצרים למול את עורלתם, מה שהחליש את תוקף הקליפה ואפשר לבני ישראל לשמור על הצלם הרוחני שלהם גם במצרים, "ערוות הארץ". יוסף, אם כן, הצליח להאיר גם את "חושך מצרים", כזה שיש לו ממשות...

אחד הדברים שסייעו לו ואימצו אותו בדרכו, הייתה כתונת הפסים שקיבל מידו של אביו. במדרש מובא שזו הייתה כותנתו של אדם הראשון, הראשון שנשלח לכבוש את העולם ולקדש את החומר ונצטווה: "מלאו את הארץ וכבשוה". לכתונת פסים זו היה ערך סגולי רב, והיא כמו אמרה ליוסף: זה אפשרי! הכתונת שניתנה לאדם הראשון בשעתו, העניקה ליוסף את הדרכון והעידוד לדבוק בשיטתו ולכבוש את העולם באור תורה ומצוות.

ידוע ש"פסים" אלו ראשי תיבות של הצרות שעברו על יוסף לאחר הוצאתו מן הבור: פוטיפר, סוחרים, ישמעאלים ומדיינים, לאמור - בכוח שליחותך האלוקית תוכל לעמוד בכל אלו. כתונת הפסים שהייתה עשויה מפסות רבות של בד שכל אחד צבועה בצבע אחר, רמזה על ההתמודדויות השונות בהן יהיה על יוסף לעמוד בשליחותו המאתגרת, ובכל פעם שנוכר יוסף במתנתו זו של אביו, הוא שאב ממנה תעצמות נפש שסייעו בידו לגבור על הכל.

ללא ספק, גם כל אחד מאיתנו חווה פעם איזושהי התרוממות רוח וחש את אמיתות התורה באופן הברור והמובהק ביותר. לכל אחד ישנו הרגע בו הוא הרגיש את הקשר העצמי שלו אל הקב"ה בכל עוצמתו. הרגע הזה הוא ה"כתונת פסים" שלנו. יש לנצור אותו במוחנו וליבנו ולהסתייע בו כדי לעורר באמצעותו את התוקף שלנו בכל הנוגע לשמירת התורה והמצוות, גם ברגעים בהם אנו לא זוכים לחוש אותה.

כך אנחנו מבינים את מה שהתורה מספרת שכשראה יוסף את אחיו אחרי 22 שנות נתק, "ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו". איך לא זיהו השבטים את אחיהם? רש"י מסביר שהם התקשו לזהות אותו משום שבזמן שראו אותו בפעם האחרונה הוא עוד היה ללא "חתימת זקן", שלא כאחיו הגדולים שפניהם היו מעוטרות בזקן. אבל במאמרי האדמו"ר הזקן אנחנו מוצאים ביאור פנימי לסיבה ש"הם לא הכירוהו":

האחים לא הכירו את יוסף, משום שלא היו מסוגלים לתאר עצמם קדושה עליינה שכזו. הם לא האמינו שיתכן שאדם יעמוד בראש מעצמת על, יפקח על כל פרט ברחבי האימפריה וינהל אוצרות תבואה אדירים, וברב בדי יישאר כל כולו מחובר לקדושה. האם זהו יוסף? לא ייתכן! האם אפשר שהרגליים יהיו מוצבות ארצה והראש יגיע השמימה? האם אפשר להיות משנה למלך מצרים ובעת ובעונה אחת גם בנו של יעקב? למרות שזה היה נראה להם מן הנמנעות, יוסף הוכיח שהדבר אפשרי. לא רק שלא נפל, הוא הצליח להשפיע על המצרים ולהתיש את תוקף הקליפות. ר' שמחה בונים מפשיסחא ובעל החידושי הרי"ם מגור מפרשים את דברי יוסף אל אביו: "שמני אלוקים לאדון לכל מצרים" באופן הבא: "שמני" - שמתי אני בפעולותיי, "אלוקים אדון לכל מצרים"; המלכתי את ה' יתברך לאדון לכל המצרים!

בני ישראל נקראים על שמו של יוסף, "צאן יוסף". עלינו לאמץ את דרכו - דרך שהוכחה כאפשרית ומשכך היא גם הכרחית, ולפעול לקירוב כל יהודי ובאשר הוא לדרך ישראל סבא, וגם ליטול אחריות למצבו הרוחני של העולם כולו.

איננו להסתגר כאשר העולם בוער. אמנם נאמר "עם לבדד ישכון", ועם ישראל נמשל לשמן הצף על גבי כל המשקין ואינו מתערב בהם, אבל הרי השמן גם מפעפע בכל דבר ונכנס לקרבי, וכך גם יהודי הפועל ומשפיע לטובה על אלו שהתרחקו מאור ה' - אין זה מזיק לו חלילה, ואדרבה - ההפצה חוצה מסייעת לו להיות קשור באלוקיו בקשר בל ינתק. לחיים, לחיים ולברכה. יהי רצון שנראה בקרוב בהתגשמות נבואת ישעיה "ונהרו אליו כל הגויים", והיה ה' למלך על כל הארץ, בקרוב ממש.

חב"ד
כל הלב בכל אחד
ישעיהו רבינו

עם הרב שיאי הר-שפר

יו"ד שבט

אלול הרבי

הכל כולל - טיסות ישירות אלעל, לינה, אוכל, העברות, תוכנית, שיעורים והתוועדויות.

לגברים בלבד

3 אפשרויות החל מ-1,899 \$

נפגשים בנתב"ג: **ביום רביעי ז' שבט (05.02.25)** בשעה 21:00 חוזרים לנתב"ג:

אפשרות א: קדושה נטו, אוהל, 770, שיעורים והתוועדויות יום ראשון י"א שבט בצהריים (הגעה ארצה שני בבוקר).

\$1899 בלבד

לינה בחדר של עד 8 איש תוספת לאדם ללינה בחדר זוגי עם שירותים ומקלחת פרטיים בחדר \$210

אפשרות ב: ממשיכים קצת מרכזי תיירות ושופינג יום שני י"ב שבט בלילה (הגעה ארצה שלישי אחר הצהריים).

\$2079 בלבד

לינה בחדר של עד 8 איש תוספת לאדם ללינה בחדר זוגי עם שירותים ומקלחת פרטיים בחדר \$210

אפשרות ג: ממשיכים עוד קצת יום חמישי ט"ו שבט בצהריים (הגעה ארצה שישי בבוקר).

\$2249 בלבד

לינה בחדר של עד 8 איש תוספת לאדם ללינה בחדר זוגי עם שירותים ומקלחת פרטיים בחדר \$210

לינה במלונות 229A, מלונות 229B ובמלונות 224 שבסמיכות לאוהל הקדוש שבת מרוממת עם תפילות באוהל

לפרטים והרשמה: **054-6506770**

האם באמת אפשר להגיד שיהדות של היום היא המשך של היהדות המקורית?

בתפילתנו אנו אומרים "על הראשונים ועל האחרונים" - השראת השכינה וההשגחה המיוחדת חלה על כולם. ולא רק זאת, אלא שהאחרונים אף זוכים למעלה יתרה - שהרי אנו אומרים "זוכר חסדי אבות", שהם הסיבה, אך בגללם ה' "מביא גואל לבני בניהם", שהם התכלית. אכן, ההבדלים בין הדורות עצומים - בתרבות, בטכנולוגיה, בתפיסות העולם. אך על זה בדיוק נאמר "אני אני הוא" - הקב"ה קורא הדורות מראש וצופה מתחילה את כל השינויים. ואין כאן 'טעות' בהיסטוריה חלילה, אלא הכל מונהג בהשגחה. וכל תכלית ההיסטוריה מגיעה ליעדה בגאולה השלמה, שהוא מביא דווקא לדור שלנו.

למה רק צום עשרה בטבת מכל שאר הצומות יכול לחול ביום שישי?

תחילת הפורענות מלמדת אותנו סוד גדול. כשחרב הבית יצאה בת קול ואמרה לטיטוס "בית חרב חרבת, קמח טחון טחנת" - החורבן החיצוני היה רק גילוי של מה שכבר נחרץ בפנימיות. הדברים נקבעים קודם בעולם הפנימי, ורק כשמוגדת הסאה הם מתגלים במציאות החיצונית. המעבר מהעולם הפנימי, שבו נחתם הדין, אל העולם החיצוני הוא נקודת שבר מכרעת. בשלב זה כבר אין מקום לתיקון על ידי שינוי מעשה, וכל מה שיקרה אחר כך בעולם החיצוני תלוי בנקודת מפנה זו. תחילת הפורענות היא כצוהר המגלה את ההכרעה הפנימית שכבר נפלה.

לכן משקלו של עשרה בטבת כבד כל כך, עד שאפילו קדושת השבת נדחית מפניו. כי דווקא בו ניתן לגעת בשורש הדברים, ובעזרת השם, על ידי תעניתנו ועינוי נפשנו, גם ביום שישי, יתהפך הכל לטובה. וכשם שהדברים נכונים בראשית הפורענות, כך יאירו עוד יותר בגאולה השלמה.

האם מותר לומר שחלק מהמדרשים הם רק משל?

ודאי שחלק מהמדרשים הם משל - הרי חז"ל עצמם פותחים ואומרים "משל למה הדבר דומה". על ידי המשלים אנו זוכים להבין עניינים עמוקים ונשגבים שקשה לתפוס בדרך אחרת. אך אל תטעה - ספרות חז"ל מלאה גם בסיפורי אמת שנראים לנו מופלאים, כגון שהתורה עצמה מספרת על חרטומי מצרים שהפכו מטה לנחש. יש כוחות פנימיים שפועלים מעבר להבנתנו את הטבע, ואם בטומאה כך - על אחת כמה וכמה בקדושה. אלא שההבחנה מתי התכוונו חז"ל למשל ומתי לסיפור אמיתי נמסרה לגדולי הדורות. לעתים נחלקו בדבר, ולעתים הסכימו רובם לצד אחד.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com • קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

אתה מחפש ללמוד בעומק. לעבוד את ה' בחבורה. מתוך הקשבה לעצמך. לחבר ולתורה?

מיועד לתלמידים העולים לכיתה ט'
ומחפשים לשלב עבודת הלב והרגש ברוח חסידית
בתוך עומק של תורה ומצוינות לימודית.

הרב דוד טברסקי
ראש הישיבה

הרב מרדכי הכהן
ראש מסלול רשפי לב

רשפי לב

הלימוד. הלב. האש

ישיבה תורנית תיכונית עם פנימייה מלאה,
בקמפוס ישיבת בני עקיבא הדרום רחובות.

להרשמה לערב היכרות, ביקור בישיבה ולפרטים נוספים:
08-9474190 בין השעות 16:00-19:00, לבקש את ר' יוסף המזכיר.
ניתן גם לשלוח הודעות (בלבד) למס' 050-4842500
rishfei.lev@gmail.com | www.rishfei-lev.com